

“VANAF DIT MOMENT VOELDE HET ALS EEN SOORT KLOPJACHT”

REPORT ON POLICE BRUTALITY AT DAM SQUARE AND
WESTELIJK HAVENGEBIED ON 13 NOVEMBER 2024

“VANAF DIT MOMENT VOELDE HET ALS EEN SOORT KLOPJACHT”:
REPORT ON POLICE BRUTALITY AT DAM SQUARE AND WESTELIJK
HAVENGEBIED ON 13 NOVEMBER 2024

24 November 2024

Written and produced by Amsterdam-based activists, independent researchers, and first-hand witnesses.

01

EXECUTIVE SUMMARY

De gebeurtenissen van 13 november bij het Westelijk Havengebied roepen ernstige zorgen op onder de bevolking, mensenrechtenverdedigers en de burgermaatschappij. Deze gebeurtenissen markeren een verontrustende escalatie in de onderdrukking van het recht om te protesteren. Dit rapport reconstrueert de reeks van gebeurtenissen op basis van 54 getuigenissen van mensen die die avond aanwezig waren. Daarnaast biedt dit rapport een thematische analyse van de politieacties en -tactieken die die avond werden ingezet. De getuigenissen onthullen een verontrustend patroon van onnodig, buitensporig en zelfs zinloos geweld door wetshandhavers. Ze brengen daarbij consistente tekortkomingen aan het licht in het naleven van de principes van proportionaliteit, noodzaak en dwang, die het gebruik van geweld reguleren volgens nationale en internationale wetgeving.

Op de Dam zette de politie honderden demonstranten klem in een 'kettle'¹. Dit escaleerde tot gewelddadige tactieken, zelfs tegen degenen die probeerden de bevelen op te volgen. Demonstranten werden bespot, met vuisten en wapenstokken geslagen en geschopt, zelfs terwijl zij meewerkten. Het geweld breidde zich uit en verergerde in het Westelijk Havengebied, waar reeds verspreide demonstranten werden

The events of November 13th at Westelijk Havengebied have raised serious concerns amongst the public, human rights defenders, and civil society. They represent a chilling escalation in the suppression of the right to protest. Drawing from 54 testimonies of individuals present that night, this report reconstructs the chain of events and offers a thematic analysis of the police actions and tactics. The testimonies expose a disturbing pattern of unnecessary, excessive, and even gratuitous violence by law enforcement, highlighting consistent failures to uphold the principles of proportionality, necessity, and restraint that govern the use of force under national and international law.

At Dam Square, police kettled¹ hundreds of protesters, escalating to violent tactics even against those attempting to comply with orders. Protesters were subjected to punches, kicks, baton strikes, and mockery, even when complying. The violence extended and was exacerbated at Westelijk Havengebied, where already dispersed protesters were pursued,

---

¹ Een kettle is een techniek die gebruikt wordt door de politie waarbij agenten demonstranten volledig omsingelen en insluiten; soms wordt dit gedaan door demonstranten letterlijk een hoek in te jagen, soms worden demonstranten in een soort cirkel ingesloten doordat agenten eromheen gaan staan - zoals op de Dam gebeurde op 13 november.

achtervolgd, mishandeld, uitgeschakeld en vernederd, in wat verschillende getuigen omschreven als een 'klopjacht'. Getuigenissen onthullen dat het geweld niet alleen buitensporig was, maar ook gekenmerkt werd door een sadistisch genoegen bij sommige politieagenten, wat duidelijk werd door hun spot, gelach en vernederend gedrag. In beide contexten zijn de principes van noodzakelijkheid, proportionaliteit, en subsidiariteit geschonden, wat zich uitdrukt in een onwettelijk gebruik van geweld.

Dit rapport gaat in op de implicaties van deze schendingen van die principes en belicht de mogelijk strafgerichte aard van het politieoptreden en het onrechtmatig gebruik van geweld. Wij verbinden deze gebeurtenissen aan een breder patroon van onschendbaarheid binnen het Nederlandse politiebeleid rondom demonstraties, en aan voorgaande incidenten die een voortdurend gebrek aantonen als het gaat om het houden van toezicht. Verder uiten wij zorgen over de mogelijke impact van het onbeheerd laten van dit soort politiegeweld: het vertrouwen van de bevolking in de rechtsstaat kan worden aangetast en het democratische recht om te protesteren kan worden ondermijnd.

beaten, incapacitated, and humiliated, in what several respondents described as a 'manhunt'. Testimonies reveal that the violence was not only excessive but also marked by a sadistic enjoyment on the part of certain officers, evident in their taunts, laughter, and humiliating conduct. In both contexts, the principles of necessity, proportionality, and subsidiarity were violated, constituting an unlawful use of force.

This report addresses the implications of these violations of those principles, highlighting the potentially punitive nature of the police's actions, and the illegitimate use of force. We connect these events to a broader pattern of impunity within Dutch protest policing, and to previous incidents which indicate ongoing inadequacy of oversight. We also raise concerns regarding the potential impact of leaving police violence such as this unchecked: potentially eroding public trust in the rule of law and eroding the democratic right to protest.

02

INTRODUCTION

Mensenrechtengroeperingen en lokale maatschappelijke organisaties hebben aangetoond dat het recht om te protesteren in Nederland steeds meer onder druk komt te staan. Een van deze organisaties, Amnesty International, heeft twee rapporten uitgebracht waaruit blijkt dat bewakingspraktijken en ID-controles een "chilling effect" kunnen hebben op het recht om te protesteren²³. Hun bevindingen illustreren ook dat de Nederlandse politie *de facto* autoriteit ontleent aan deze praktijken, met weinig wettelijk toezicht. Hoewel deze rapporten betrekking hadden op niet-gewelddadige interventies van de politie op demonstranten, zijn we de afgelopen maanden getuige geweest van een zorgwekkende escalatie van het politieoptreden bij protesten, in het bijzonder met betrekking tot de pro-Palestina demonstraties. Er zijn talloze beelden en getuigenissen opgedoken van geweld dat niet in overeenstemming is met de juridische principes voor het gebruik van politiegeweld in Nederland zoals uiteengezet worden door Amnesty Nederland⁴. Op de beelden van bebloede hoofden en donkere blauwe plekken hebben politiewoordvoerders gereageerd door te zeggen dat hoewel het schokkend is om te zien, het gebruik van geweld soms noodzakelijk is⁵.

Evidence collected by human rights groups and local civil society has demonstrated that the right to protest in the Netherlands is increasingly under pressure. One of these, Amnesty International, has released two reports which show that surveillance practices and ID checks can have a "chilling effect" on the right to protest²³. Their findings also illustrated that the Dutch police excerpts *de facto* authority through these practices, with little legal oversight. While these reports concerned non-violent interventions by the police on protestors, in the last couple of months we have witnessed a worrying escalation on protest policing, particularly regarding the pro-Palestine demonstrations. Countless images and testimonies have surfaced depicting uses of violence that do not adhere to the legal principles governing the use of police violence in the Netherlands, as explained by Amnesty Netherlands⁴. To the imagery of bloodied heads and deep blue bruising, police spokespeople have responded by saying that while shocking to see, the use of violence is sometimes necessary⁵.

² <https://www.amnesty.org/en/documents/eur35/6650/2023/en/>

³ <https://www.amnesty.org/en/documents/eur35/8469/2024/en/>

⁴ <https://www.amnesty.nl/politiegeweld-in-nederland>

⁵ https://www.instagram.com/p/DCW7BxFB4v4/?img_index=1&igsh=OTc4b2R3bG9zaDRh

Op de nacht van 13 november vertelt het geweld tegen demonstranten op de Dam, evenals het geweldgebruik dat vervolgens werd toegediend aan vluchtende personen die al waren verspreid naar het Westelijke Havengebied, een ander verhaal. In dit rapport reconstrueren we de reeks gebeurtenissen die plaatsvonden op 13 november, op basis van de getuigenverklaringen van aanwezigen. We presenteren ook de resultaten van een thematische analyse van deze getuigenissen, waarbij we gebruik van geweld belichten dat volgens getuigenissen noch noodzakelijk noch proportioneel was en bewijs van buitensporig geweld door meerdere agenten aandragen.

Deze analyse richt zich voornamelijk op de gebeurtenissen op woensdag, maar in de daaropvolgende discussie secties zal ingegaan worden op de vraag hoe over hoe het politiegeweld mogelijk werd gemaakt door verschillende sociale, politieke en juridische factoren. Precedenten van immunititeit voor politiegeweld, evenals de vijandige en racistische retoriek rondom de pro-Palestijnse demonstranten, speelden mogelijk een rol in de gebeurtenissen die we vorige week hebben gezien. Daarom betrekken we het geweldgebruik op 13 november aan de bredere context van pro-Palestijnse protesten, om daarmee verder onderzoek aan te sporen.

On the night of the 13th of November, the use of violence against protestors on Dam square, as well as the horrors subsequently unleashed on fleeing individuals who had already been dispersed to Westelijke Havengebied, tells a different story. In this report, we will reconstruct the chain of events that took place on November 13th, according to the testimonies of those there. We also present the results of a thematic analysis of these testimonies, highlighting the use of violence which was, according to testimonies, neither necessary nor proportional, and providing evidence of excessive force by multiple officers.

Our analysis mainly focuses on the events on Wednesday, but subsequent discussion sections will raise questions on how this police violence was facilitated by several social, political, and legal factors. Precedents of immunity for police violence, as well as the hostile and racist rhetoric surrounding the pro-Palestinian demonstrators likely played a role in the events we witnessed last week. Therefore, we link the use of violence on the 13th November to the broader context of Pro-Palestinian protests in order to suggest further avenues of research.

03

METHODOLOGY

Dit rapport is gebaseerd op de bijdragen en analyses van de getuigenissen van 54 respondenten die allemaal op 13 november 2024 politiegeweld op de Dam of in het Westelijk Havengebied hebben ervaren of er getuige van waren. Dit is bijna een vijfde van de in totaal 265⁶ mensen die de bestuurlijke verplaatsingen hebben meegemaakt. Deze respondenten werden benaderd via sociale media en via gemeenschappelijke nazorg-sessies georganiseerd door Amsterdamse collectieven. Alle respondenten legden een schriftelijke getuigenis af en de meesten gaven foto's en video's van de eerste hand ter ondersteuning van hun getuigenissen. Hoewel alle individuen de mogelijkheid kregen om hun getuigenis volledig anoniem in te dienen, verstrekten 45 van de 54 respondenten vrijwillig hun persoonlijke gegevens. Deze transparantie versterkt de geloofwaardigheid van hun verhalen.

Het eerste deel van dit rapport reconstrueert de reeks gebeurtenissen die plaatsvonden op 13 november, volledig volgens de verzamelde getuigenissen. Door individuele getuigenissen met elkaar te vergelijken, heeft dit proces als doel een samenhangend en objectief narratief te creëren dat de collectieve ervaringen van de aanwezigen weerspiegelt. De getuigenissen zijn geanalyseerd om punten van overeenstemming te identificeren,

This report is based on the contribution and analysis of 54 respondents' testimonies; all individuals who experienced or witnessed police violence at Dam Square or Westelijk Havengebied on the 13th of November 2024. This constitutes almost a fifth of the total 265⁶ people who experienced the *bestuurlijke verplaatsingen* [forced relocation from Dam Square]. These respondents were reached via social media and community aftercare sessions organised by Amsterdam collectives. All respondents provided a written testimony, and most provided first-hand photos and videos to accompany their testimonies. Whilst all individuals were given the option to report their testimony entirely anonymously, 45 of the 54 respondents voluntarily provided their personal details. This transparency adds weight to their accounts.

The first part of this report reconstructs the chain of events which took place on 13 November, entirely according to the testimonies collected. By cross-referencing individual accounts, this process aims to create a cohesive and objective narrative that reflects the collective experiences of those present. Testimonies were analysed

---

6

<https://www.politie.nl/nieuws/2024/november/14/politie-houdt-281-personen-aan-bij-verbod-en-demonstratie-op-de-dam.html>

zoals consistente beschrijvingen van locaties, tijdslijnen en acties van de politie. Alle getuigenissen werden onafhankelijk van elkaar verstrekt, zonder dat de respondenten toegang hadden tot elkaars verklaringen. Desalniettemin vertoonden ze een uitzonderlijk hoge mate van consistentie in de details van de gebeurtenissen. In combinatie met foto's en video's die direct door de respondenten zijn aangeleverd, aangevuld met foto's en video's op sociale media, vormt deze reconstructie de basis voor het verkrijgen van inzicht in het geweld dat heeft plaatsgevonden.

In het tweede deel van dit rapport worden de getuigenissen kwalitatief geanalyseerd op terugkerende thema's, patronen en inzichten met betrekking tot de aard en de impact van het politiegeweld. Deze analyse is uitgevoerd door onafhankelijke experts die niet betrokken waren bij de protesten, het inzamelingsproces van de getuigenissen of de reacties van de pers. Alle analisten hebben eerdere ervaring met kwalitatief onderzoek, met specifieke expertise in het analyseren van getuigenissen van kwetsbare individuen die te maken hebben met gewelddadige repressie of mensenrechtenschendingen. Deze thematische analyse richt zich op het onderzoeken van de onderliggende strategieën van de politie en de ervaringen van de slachtoffers van politiegeweld. Belangrijke thema's, zoals gehoorzaamheid, buitensporig gebruik van geweld en zinloos of spottend geweld, kwamen tijdens dit proces naar voren en bieden een dieper inzicht in systemische kwesties en de bredere implicaties van deze gebeurtenissen.

to identify points of convergence, such as consistent descriptions of locations, timelines, and actions taken by law enforcement. All testimonies were provided without respondents' access to one another's, yet they displayed an extremely high level of consistency regarding the details of the events. Combined with photos/videos provided directly by respondents, and further photos/videos from social media, this reconstruction serves as the foundation for situating the violence that took place.

In the second part of this report, testimonies are qualitatively coded and analysed according to recurring themes, patterns, and insights regarding the nature and impact of the police violence. This analysis was conducted by independent experts, not involved in the protests, collection process, or press response. All analysts have previous experience with qualitative research, with particular expertise in testimony analysis from at-risk individuals facing violent repression or human rights abuse. This thematic analysis focuses on exploring the underlying strategies of the police, as well as the experiences of those subjected to police violence. Key themes, such as compliance, excessive use of force, and gratuitous/mocking violence, emerged through this process, offering deeper insights into systemic issues and the broader implications of these events.

03

CHAIN OF EVENTS

In november 2024 leidde een voetbalwedstrijd tussen Ajax en Maccabi Tel Aviv tot ongeregelde heden in Amsterdam. Ondanks dat de supporters van Maccabi Tel Aviv bekendstaan als ultranationalistisch, gewelddadig en risicovol, werden de supporters toch toegelaten door de burgemeester. De met Maccabi Tel Aviv meegereisde voetbalsupporters riepen voor de wedstrijd al racistische en genocidale leuzen. Ze trokken Palestijnse vlaggen naar beneden, staken deze in brand en vielen taxichauffeurs aan⁷. Ook na het duel gedroegen ze zich gewelddadig onder toeziend oog van de politie. Dit leidde tot tegenreacties door Amsterdammers.

Naar aanleiding van deze gebeurtenissen kondigde de Amsterdamse Driehoek op vrijdag 8 november een protestverbod af in het centrum van de stad. Voor dit verbod werd de noodtoestand afgekondigd. Het verbod werd aanvankelijk aangekondigd tot zondag 10 november, maar werd snel verlengd tot donderdag 14 november.

Op 13 november begon rond 18:00 uur een protest op de Dam. Het protest werd het eerste uur toegestaan, ondanks een zware politieaanwezigheid. Om 18:50 informeerde de politie de menigte dat zij het protest over 10 minuten zouden beëindigen en de overgeblevenen

In November 2024, a football match between Ajax Amsterdam and Maccabi Tel Aviv led to disorder in Amsterdam. Despite the fact that Maccabi Tel Aviv supporters are known to be ultra-nationalist, violent, and reckless, the supporters were still permitted into the city by the Mayor. Even before the match, Maccabi Tel Aviv supporters had shouted racist and genocidal slogans. They pulled down Palestinian flags, set them on fire, and attacked Taxi drivers⁷. They also behaved violently after the match, under the watchful eye of the police. This led to counter-actions by Amsterdammers.

Following these events, on Friday 8th November the Amsterdam Triangle announced a ban on protests in the city centre. State of emergency legislation was utilised for this ban. Initially the ban was announced until Sunday 10th, but was quickly extended to Thursday 14th.

A protest on Dam Square started around 18:00 on 13th November. For the first hour it was allowed, despite a heavy police presence. At 18:50 they informed the crowd that in 10 minutes they would close off the protest and arrest those remaining. At 19:00

7

<https://controlealtdetele.nl/articles/burgemeesters-moeten-politiegeweld-niet-verdedigen#gs.c.tab=0>

zouden arresteren. Om 19:00 omsingelden ze 265 demonstranten in een zogenaamde 'kettle', volgens cijfers gepubliceerd door de politie⁸. Deze demonstranten werden vervolgens gearresteerd en in bussen geplaatst als onderdeel van een bestuurlijke verplaatsing. Volgens ooggetuigen en mensen uit deze menigte bevonden zich ongeveer 300 andere demonstranten in de omliggende gebieden buiten de omsingeling. Op dat moment werd het voor de demonstranten binnen de 'kettle' onmogelijk om te vertrekken. Bussen werden geplaatst om het zicht op de 'kettle' te blokkeren en de pers werd verwijderd. Uit getuigenissen blijkt dat de politie bij het ontruimen van de Dam buitensporig geweld heeft gebruikt:

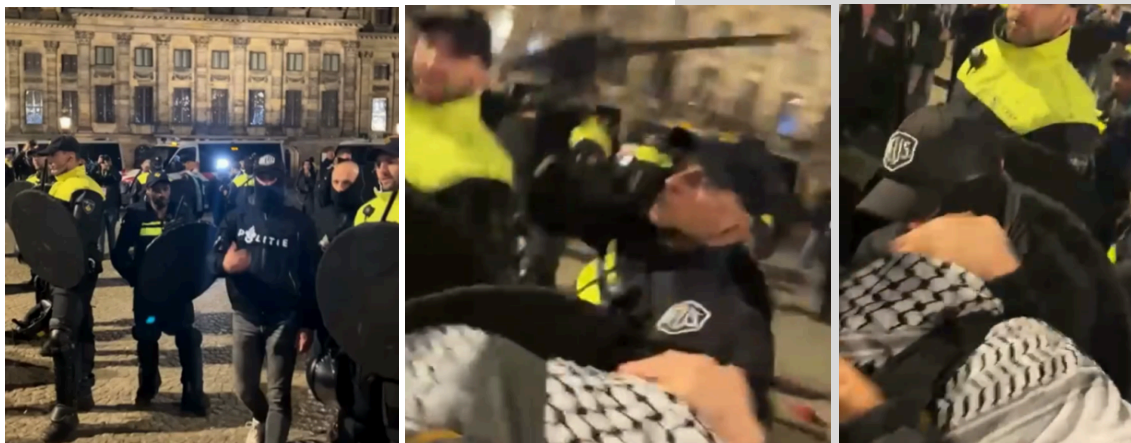
“Ik [werd] door een Romeo tegen één van de bouwhekken gegooid en daarna met een vuist in mijn gezicht geslagen.”

- Respondent 6

they formed a kettle around 265 protestors, according to numbers published by the police⁸. These protestors were later arrested and put in buses per 'bestuurlijke verplaatsing'. Around 300 more protestors remained in the surrounding area outside of the kettle according to eye-witnesses and people who were part of this crowd. At this point, it became impossible for the protestors inside the kettle to leave. Buses were placed blocking the view of the kettle, and press personnel were removed. In the process of clearing Dam Square, testimonies show that the police employed excessive violence:

“I was thrown against one of the construction fences by a Romeo and then punched in the face with a fist.”

- Respondent 6

Video footage of one arrest available [here](#)

⁸

<https://www.politie.nl/nieuws/2024/november/14/politie-houdt-281-personen-aan-bij-verbod-en-demonstratie-op-de-dam.html>

Nadat de groep op de Dam was vastgezet, vormden zich andere groepen rondom de 'kettle'. Romeo's drongen herhaaldelijk de verschillende menigten buiten de 'kettle' binnen en 'plukten' demonstranten eruit, schijnbaar willekeurig.

“Bij mij persoonlijk [kreeg ik] een vlakke hand slag in mijn gezicht, en mijn beide polsen [werden gehouden] in een zeer pijnlijk bokkepootje (waarbij mijn linkerhand nu veel pijn doet). Ik zag dat [de politie] bij anderen hun gezicht gewelddadig naar achter drukte, en toen mensen de-arrestacties deden, sloegen en schopten ze. Ze leken geweld te willen uitlokken met hun agressieve 'kidnap' acties.”

- Respondent 17

Bij veel van deze incidenten werden ook mensen geslagen of geduwd als zij in de buurt waren van degene die zou worden aangehouden. Degenen die zich passief verzetten en degenen die actief probeerden te voorkomen dat anderen werden opgepakt, werden geconfronteerd met verder geweld. Romeo's renden ook de menigte in om op willekeurige

Once the group had been kettled at Dam, other groups formed surrounding the kettle. Romeos repeatedly entered the different crowds outside of the kettle and 'snatched' protesters - seemingly at random.

“Personally, I got a sharp blow to my face, and both my wrists in a very painful goat leg (which now makes my left hand hurt a lot). I saw that [the police] violently pushed the faces of others back, and when people did de-arrest actions, they hit and kicked them. They seemed to want to provoke violence with their aggressive 'kidnap' actions.”

- Respondent 17

Many of these instances of snatching involved those nearby to the person targeted, pushed or hit themselves. Those who resisted passively and those who actively tried to prevent the snatching of others were subject to further violence. Romeos also ran into the crowd to hit people without

mensen in te slaan zonder doelmatig mensen te grijpen. Politieagenten te paard reden op de groepen demonstranten af die zich buiten de 'kettle' bevonden, en dit zorgde ervoor dat deze demonstranten de groep in the 'kettle' op de Dam niet konden zien. Achter de paarden stond ME om te verzekeren dat mensen niet terug konden gaan naar de groep op de Dam. In sommige gevallen drongen de paarden de demonstranten richting de rij ME'ers, wat demonstranten met de keuze liet om ofwel door de paarden vertrappt te worden, ofwel geslagen door ME. Politieagenten op de Dam informeerden de groep in de 'kettle' dat ze in GVB-bussen zouden worden geplaatst en naar het Westergasterrein in Westerpark zouden worden gebracht.

“Ook stond ik aan de zijkant en ben ik naar achter gegaan toen de politie dat vroeg; omdat het achter mij druk was, kon ik niet sneller naar achter en ben ik toen hardhandig tegen andere mensen aangedrukt en uitgescholden.”

- Respondent 3

“Ook dreigde de politie een dame naast mij te slaan met een wapenstok als ze nog een keer iets zou zeggen of in de weg zou staan (volgens mij omdat ze niet snel genoeg achteruit stapte om ruimte te maken voor de politie).”

- Respondent 29

snatching specific people. Police officers on horses rode into groups of protestors and pushed them back, ensuring that they could not see the group kettled on the Dam. The horses were followed by riot police ready to stop people returning. On some occasions horses pushed protestors towards lines of riot police, leaving protestors with the choice of being trampled by horses or beaten by ME. Police officers on Dam Square informed the kettled group that they would be placed in GVB buses and taken to Westergas-terrein, Westerpark.

“I was also standing on the side and I went back when the police asked me to, because it was crowded behind me I could not go back any faster and then I was roughly pushed against other people and cursed at.”

- Respondent 3

“The police also threatened to hit a lady next to me with a baton if she said anything again or got in the way (I think because she didn't step back fast enough to make room for the police).”

- Respondent 29

Map showing kettled area on Dam Square

Rond 20:30 begonnen agenten de demonstranten één voor één naar de bussen te begeleiden. Twee bussen reden naar Westerpark. De eerste bus stopte daar, waar de inzittenden werden uitgelaten. Zij konden zonder al te veel problemen teruglopen naar hun fiets. Bus twee stopte ook kort in Westerpark, ongeveer 10-15 minuten. Een officier van justitie kwam de bus binnen en vertelde de inzittenden dat ze mochten vertrekken, maar de groep mocht de bus uiteindelijk toch niet uit. Sommige mensen binnen in de bus zagen de ME wachten buiten deze bus, en zagen hoe de agenten telefoneerden en vervolgens zich mobiliseerden om bus twee verder te laten rijden. De inzittenden werden niet geïnformeerd waar ze heen werden gebracht. Bus twee reed vervolgens naar een

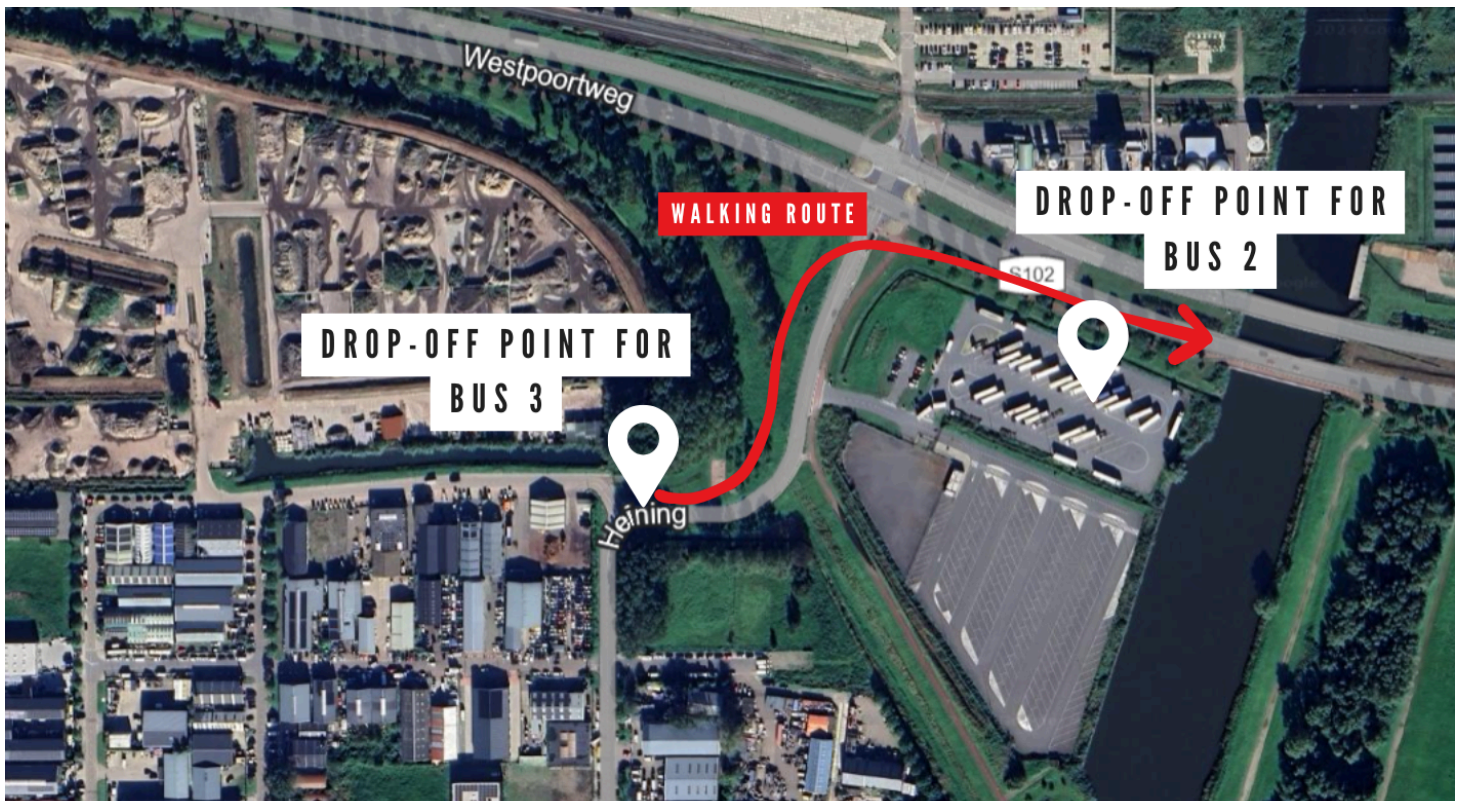
At around 20:30, police officers began to escort the protesters onto buses one by one. Two buses first drove to Westerpark, where the first bus stopped and people were let off; people on this bus walked back to their bikes without too much trouble. Bus two also stopped at Westerpark for about 10-15 minutes. A public prosecutor entered the bus, and informed those on board they would be allowed to leave, but the group was not allowed off the bus in the end. Some people inside the bus saw ME waiting outside this bus, receiving calls, then mobilising to move bus two onwards. Those inside were not informed where they were being taken. Bus two was then driven to the truck parking in Westelijk Havengebied.

vrachtwagenparkeerplaats in het Westelijk Havengebied. Toen de demonstranten werden vrijgelaten, heerste er verwarring over waar ze waren en waarom ze daarheen waren gebracht. Eén vrouw stapte terug de bus in om de enige overgebleven agent om opheldering te vragen. De agent weigerde de situatie uit te leggen, waarop de vrouw ging zitten in de bus. De buschauffeur sloot daarop de deur, met als gevolg dat de vrouw met de agent in een afgesloten bus zat. De mensen buiten de bus ervaarden dit als verontrustend. Daarom begonnen de mensen buiten de bus op het raam te kloppen waardoor er een raam brak.

Bus drie reed rechtstreeks naar het Westelijk Havengebied en de inzittenden werden ter plaatse ongeveer 20 minuten in de bus gehouden, zonder dat ze mochten vertrekken. De respondenten beschreven dat de deuren en ramen gesloten waren, waardoor er niet genoeg lucht in de bussen was. Daarna mochten ze de bus verlaten en begonnen ze het gebied te verlaten. De dichtstbijzijnde halte van het openbaar vervoer naar deze beide afzetpunten was ongeveer 25 minuten lopen. De demonstranten van de derde bus liepen terug richting Station Sloterdijk en passeerden de parkeerplaats waar bus twee geparkeerd stond. Dit resulteerde erin dat de passagiers van bus twee en bus drie zich ongeveer op dezelfde locatie bevonden, waarbij de passagiers van bus drie grotendeels over het fietspad liepen en de passagiers van bus twee hun bus verlieten op de vrachtwagenparkeerplaats.

When the protesters were released, there was confusion about where they were and why, so one woman re-entered the bus to ask the one remaining officer. That officer refused to explain the situation, so the woman sat down on the bus, and the bus driver closed the door, resulting in the woman sat in a closed bus alone with a police officer. The people outside the bus found this disturbing, so those outside the bus began to knock on the window. The window was then broken.

Bus three drove directly to Westelijk Havengebied, and those inside were kept on the bus there for around 20 minutes, without being permitted to leave. Respondents described that the doors and windows were closed, so there was not enough air in the buses. They were then permitted to leave the bus and began to leave the area. The closest public transport route at the time to both these drop-off points was around 25 minutes walk. Those on the third bus walked back towards Sloterdijk station, passing the parking lot where bus two was parked. This resulted in those from bus two and bus three being in approximately the same location, with those from bus three walking mostly along the cycle path, and those from bus two exiting their buses in the truck parking.

Map showing bus drop-off locations in Westelijk Havengebied

Ongeveer 5-10 minuten later arriveerden er 5-6 ME-busjes. De ME-busjes reden eerst voorbij de mensen van bus 3, de groep die langs het fietspad liep, en draaiden vervolgens om. Meerdere respondenten hebben beschreven dat deze voertuigen direct op de groep af reden, en gaven aan dat zij hebben geprobeerd hen te raken.

“Het busje reed het fietspad op, met hoge snelheid en recht achter ons. Ik hoorde een vriend van mij mijn naam schreeuwen en we moesten opzij springen omdat het busje niet stopte

Approximately 5-10 minutes later, around 5-6 ME vans arrived. The ME vans at first drove past the people from bus 3 walking along the bike path, then turned around. Several respondents described that these vehicles drove directly into the group, and reported that the police were trying to hit them.

“The van drove onto the bike path, driving very fast directly behind us. I heard my friend scream my name and we had to

en we het risico liepen om overreden te worden.”

- Respondent 15

“Zij keerde zich om, en reden op zowel de staart als de kop van de groep in. Dit is letterlijk, het is een wonder dat niemand zwaar gewond is geraakt door de aanrijding.”

- Respondent 9

Ongeveer 15-30 ME-agenten verlieten met schilden en wapenstokken de busjes en begonnen daarna de groepen na te jagen. Sommigen van de ME-agenten gingen mensen achterna die wegliepen vanaf bus drie langs het fietspad, terwijl andere ME-agenten degenen achterna gingen die op de vrachtwagenparkeerplaats waren.

“De ME stapte uit en begon extreem agressief om zich heen te slaan. Ze sloegen bovenhands en probeerden de hoofden van demonstranten te raken met de lange wapenstok. Ze renden achter ons aan en riepen 'optyfen, wegwezen, opkankeren'. Iedereen die viel of niet snel genoeg rende werd op de grond in elkaar geslagen met de lange wapenstok en getrapt. Terwijl we aan het rennen waren zag ik de

jump out of the way as the van didn't stop and we were at risk of getting run over.”

- Respondent 15

“They turned around and drove into both the tail and the head of the group. This is literal, it is a miracle that no one was seriously injured in the collision.”

- Respondent 9

Approximately 15-30 ME with shields and batons exited the van and then began to chase the groups. Some chased the people walking away from bus three along the bike path, whilst other ME chased those in the truck parking.

“The riot police got out and started aggressively hitting around them. They hit from above and tried to hit protesters' heads with the long batons. They were running after us shouting “fuck off, get out of here, cancer off”. Everyone that wasn't running fast enough was being beaten up on the ground with the long baton and kicked. While we

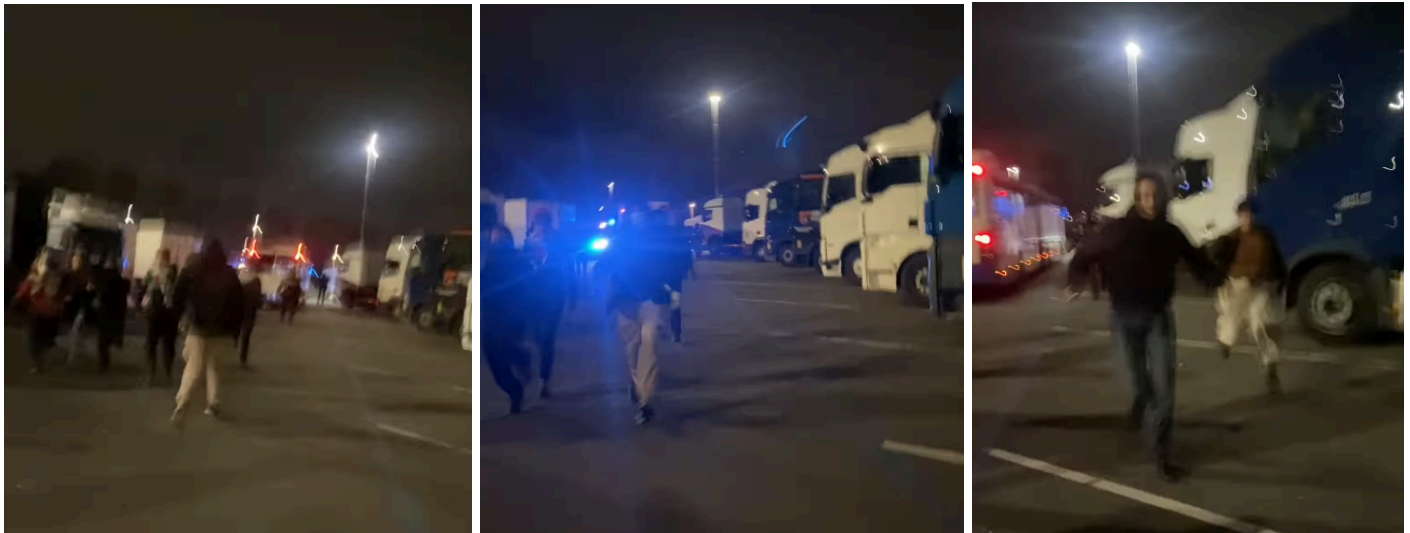

andere groep demonstranten op de truckersparkeerplaats in elkaar geslagen worden.”

- Respondent 45

were running I saw the other group of protesters on the truckers parking lot being beaten up.”

- Respondent 45

Full video available [here](#)

Degenen die in de buurt van het busje waren werden direct geslagen met wapenstokken. Anderen begonnen weg te rennen: degenen die niet renden, of niet snel genoeg renden, werden geslagen door de ME met wapenstokken.

“[Daarna] stapte de [ME] uit en moesten we rennen om weg te komen want als je liep kreeg je gewoon meppen van de ME met de wapenstok.”

- Respondent 2

Those who were near the van were immediately beaten with batons. Others began to run away: those that did not run, or did not run fast enough, were hit by the ME using batons.

“Then the riot police got out and we had to run to get away because if you walked you would get beaten up by the riot police with their batons.”

- Respondent 2

Sommige mensen werden geslagen nadat ze op de grond waren gevallen.

“Er waren rond de 10-12 mensen die allemaal in eerste instantie werden geslagen en minutenlang werden nagejaagd. Ik was een van hen. Ik was ook ooggetuige van het geslagen worden van een van onze kameraden. Hij werd bijna in de gracht gegooid. Volgens hem werd hij opzettelijk en voortdurend op het hoofd geslagen en verloor zijn bewustzijn. Daarna werd hij gedwongen op te staan en te lopen. Terwijl ze die twee kameraden aan het terroriseren waren, werden wij achtervolgd.”

- Respondent 10

Some people were then hit after falling on the floor.

“There were maybe 10-12 people who were all momentarily beaten and chased for minutes. I was one of them. I also witnessed the beating of one of our comrades. He was almost thrown into the canal. According to his account he was deliberately and continuously hit on the head and he lost consciousness. Later he was forced to get up and walk. While they were terrorizing those two comrades were being chased.”

- Respondent 10

De ME riep 'LOPEN' naar de demonstranten, evenals een reeks andere soorten bedreigingen. Om aan het geweld te ontsnappen renden sommige mensen de berm in, en renden anderen de snelweg op (S102). Terwijl de demonstranten aan het wegrennen waren, stapten de agenten terug in hun voertuigen, reed hen achterna, en stapte vervolgens weer uit om de demonstranten opnieuw na te jagen en te slaan.

full video available [here](#)

The ME yelled 'LOPEN' ['WALK'] at the protesters as well as a variety of other threats. To escape the violence, some people ran into ditches and others ran across the highway (S102). As the protesters ran away, the police got back into their vehicles, drove after them, and then got out of the vehicles again to chase and beat the protesters again.

“We werden in het hoekje van het terrein gejaagd en moesten over een slootje springen om ze te ontsnappen. Eenmaal aan de overkant werden we nog meer achtervolgd, ook al waren we het terrein vreedzaam aan het verlaten.

Na 2 a 3 keer draaiden ze om en werden we met rust gelaten. Ik was gunstig genoeg om eraan te ontsnappen omdat ik snel kon rennen, maar veel die dat niet konden waren er de dupe van.”

“We were chased into a corner of the terrain and had to jump over a ditch to escape. Once on the other side we were chased even more, even though we were leaving the terrain peacefully. After 2 or 3 times they turned around and left us alone. I was favorable enough to escape because I could run fast, but many who could not were the victims.”

- Respondent 13

- Respondent 13

“Om mij heen hoorde ik hoe andere kameraden in elkaar werden geslagen, schreeuwden en huilden. Ik weet zeker dat wanneer ze ons gezien hadden, ze ons in elkaar geslagen hadden. Ze kwamen nog terug en zochten weer met hun zaklampen door het gras schijnend, maar zagen ons weer niet. We hebben een half uur in het gras gelegen toen we hoorden dat ze met de busjes vertrokken, omdat we ze zo bang waren dat ze terug zouden komen voor ons.”

- Respondent 50

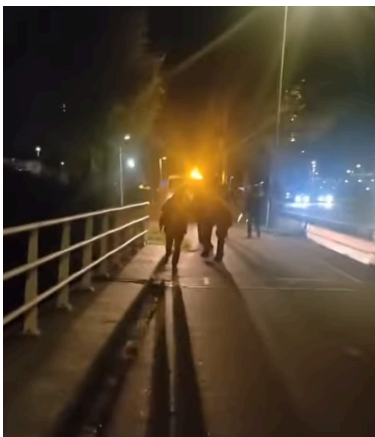
Deze cyclus herhaalde zich 2-4 keer voor sommige mensen. Op zijn minst twee mensen moesten onmiddellijk naar het ziekenhuis worden gebracht, bij meerdere personen werd hun hoofd naar achter getrokken door hun kin of haar beet te pakken; respondent 5 beschrijft hoe sommige mensen moeite hadden met lopen na geslagen te worden, respondenten 6, 9, en 54 werden in hun gezicht geslagen en nog een aantal meer respondenten waren getuige dat anderen werden geslagen. Respondent 10 heeft beschreven dat zij iemand op hun hoofd geslagen zien worden totdat diegene hun bewustzijn verloor. Respondent 20 moest een andere persoon omhoog houden omdat die persoon niet meer kon lopen nadat diegene op

“Around me I heard other comrades being beaten up, screaming and crying. I know for sure that if they had seen us, they would have beaten us up. They came back and searched the grass again with their flashlights shining, but again they didn't see us. We lay in the grass for half an hour when we heard them leave with the vans, because we were so afraid that they would come back for us.”

- Respondent 50

This cycle repeated 2-4 times for some people. At least 2 people had to be taken immediately to hospital, several had their heads pulled back by their chin or their hair, respondent 5 describes that some people struggled to walk after the beating, respondent 6, 9, and 54 were punched in the face and several more respondents witness this happen to others, respondent 10 described that they witnessed someone being hit on the head until they lost consciousness, respondent 20 had to hold up another person because they could not walk after being hit on the back and neck, respondent 26 witnessed people unable to get up from the beating, respondent 27 was hit so hard with a baton the skin was broken,

hun rug en nek werd geslagen. Respondent 26 zag hoe mensen niet in staat waren op te staan omdat ze geslagen werden; respondent 27 werd zo hard geslagen met een wapenstok dat hun huid was gebroken. Respondent 31 zag iemand hun hoofd worden omgedraaid door hun kin vast te pakken. Respondent 34 zag iemand op de grond vallen die vervolgens niet op kon staan omdat de ME hun bleef slaan - respondent 43 maakte dit zelf mee en werd ook meerdere malen door een agent bij hun borsten aangetast. Degenen die terugkeerden om anderen te helpen werden nogmaals geslagen. Ondanks dat de meeste van de demonstranten wisten te ontsnappen - sommigen gedragen door hun vrienden - stopte het geweld slechts toen andere voertuigen - van buitenstaanders - langs de parkeerplaats kwamen. De demonstranten liepen toen naar verschillende bushaltes, inclusief Halfweg, maar bij vele haltes vertrokken er geen bussen. Een aantal taxichauffeurs arriveerde en vervoerden de demonstranten gratis naar huis of naar het ziekenhuis.

Full video available [here](#)

respondent 31 saw someone's head being wrenched back by their chin, respondent 34 saw someone fall to the floor who was unable to get up because the ME continued hitting them - respondent 43 experienced this themselves and was also groped in the breasts by an officer repeatedly. Those who returned to help others were subject to further beating. Whilst most of the protesters managed to escape, some being dragged by their friends, the violence only stopped when other vehicles - of bystanders - passed by the parking lot. The protesters then walked to various bus stops, including Halfweg, but for many there were no buses running. Several taxi drivers arrived and took the protesters home or to hospitals for free.

Full video available [here](#)

04

THEMATIC ANALYSIS

Naast de duidelijke keten van gebeurtenissen die uit de getuigenissen blijkt, leveren de getuigenissen consistent bewijs van het gebruik van geweld dat illegitiem en zelfs onterecht was. Door deze patronen te analyseren, identificeert dit gedeelte terugkerende thema's die niet alleen de onnodige en onevenredige aard van de politieacties benadrukken, maar ook hun systemische en strafgerichte karakter. We plaatsen wat anders als individuele incidenten afgedaan zouden kunnen worden, binnen bredere patronen van wangedrag, en roepen kritische vragen op over de onderliggende motieven en officiële politie-strategieën voor het protestbeheer die nacht.

In addition to the clear chain of events established by the testimonies, the testimonies provide consistent evidence of use of force which was illegitimate and even gratuitous. By analysing these patterns, this section identifies recurring themes that highlight not only the unnecessary and disproportionate nature of the police's actions but also their systemic and punitive character. We contextualise what might otherwise be dismissed as individual incidents within broader patterns of misconduct, raising critical questions about underlying motivations and official police strategies for protest management that night.

NECESSARY?

Getuigenissen van geweld op 13 november, zowel op de Dam als in het Westelijk Havengebied, onthullen een consistent patroon van politie-wangedrag, gekarakteriseerd door escalatie door bepaalde agenten. Opvallend is dat tijdens deze escalatie het geweld werd gericht op **individuen die de politie-instructies al aan het opvolgen waren, en dat het ook willekeurig op individuen werd gericht, ongeacht of zij zich wel of niet aan de instructies hielden**, wat plaatsvond in 40% van de geregistreerde

Testimonies of violence on the 13th November, both at Dam Square and Westelijk Havengebied, reveal a consistent pattern of police misconduct which is characterised by escalation by certain officers. Notably, this escalation to violence included the targeting of individuals who were **already complying with police instructions**, and includes the **targeting of individuals which was indiscriminate to whether they were complying**, which took place in 40% of

getuigenissen. Gezien het feit dat het gebruik van geweld strikt noodzakelijk moet zijn in verhouding tot het gedrag van het slachtoffer (zoals vastgesteld in *Bouyid v. België*, *Hesselink v. Nederland*, en de jurisprudentie van het EHRM met betrekking tot artikel 3 EVRM), duidt het gebruik van geweld tegen degenen die zich aan de instructies hielden sterk op het gebruik van illegitiem geweld op beide locaties.

Respondenten op de Dam beschrijven dat ze te maken hadden met geweld nadat ze bevelen hadden gekregen die onmogelijk waren om op te volgen. Zoals beschreven bij respondenten 3 en 29 op pagina 11 van dit rapport, werden mensen hardhandig naar achter geduwd en werd er naar ze gescholden, ondanks dat ze hun best deden te voldoen aan de politiebevelen. De politie dreigde sommige mensen dat ze geslagen zouden worden als ze nog iets zouden zeggen of als ze enige soort verstoring zouden veroorzaken. De onderstaande getuigenis beschrijft een aantal voorbeelden van het geweld dat mensen die niet in staat waren te voldoen aan de politiebevelen ervaarden.

“Ik kon op geen enkele manier de slag ontwijken, de ME'er kwam van voor op mij afgerend. Om mij heen kregen mensen slagen met knuppels. Ik heb meerdere personen gezien die neergingen en werden nage-trapt.”

- Respondent 9

testimonies recorded. Given that the use of force must be strictly necessary in light of the victim's behaviour (as established in *Bouyid v Belgium*, *Hesselink v Netherlands*, and case law of the ECtHR in light of Article 3 ECHR), the use of violence against those compliant strongly indicates that illegitimate force was used in both locations.

Respondents at Dam Square described experiencing violence after being unable to comply with impossible orders. As described by respondents 3 and 29 on page 11 of this report, people were roughly pushed backwards and cursed at, despite attempting to comply with police orders to the best of their abilities. The police threatened some people they would be hit if they spoke up or caused any kind of disturbance. The testimony below describes the some of the violence experienced by people that were unable to comply with police orders:

“There was no way I could avoid the blow, the riot police officer came running towards me from the front. People around me were being hit with batons. I saw several people who went down and were kicked.”

- Respondent 9

One testimony, from a respondent who experienced violence at Dam Square,

Een getuigenis van een respondent die te maken had met geweld op de Dam, suggereert zelfs dat zijn naleving van de instructies resulteerde in escalatie:

“Een van hen waarschuwde mij dat hij geweld zou gebruiken: "Je gaat gewoon meelopen, anders zijn we genoodzaakt geweld te gebruiken". Terwijl ik verbaal aangaf dat ik mij niet verzette, greep hij mijn hoofd en gaf mij meerdere keren een knie in mijn gezicht.”

- Respondent 43

Eenzelfde soort veronachtzaming van noodzaak vond plaats bij het Westelijk Havengebied. Een respondent die is geslagen in het Westelijk Havengebied omschreef:

“Ik ben zelf ook geraakt, terwijl het duidelijk was dat ik weg probeerde te rennen.”

- Respondent 1

“Het busje stopte en twee mannelijke politieagenten sprongen eruit. We bleven langzaam weglopen met onze handen in de lucht. Ze renden van achter op ons af, duwden me meerdere malen hard terwijl ik aan

suggests that his compliance resulted in police escalation:

“One of them warned me that he would use violence: "You just walk along, otherwise we will have to use violence". While I verbally indicated that I would not resist, he grabbed my head and kneed me in the face several times”

- Respondent 43

Similar disregard for necessity took place at Westelijk Havengebied. One respondent who was beaten in Westelijk Havengebied described:

“I was also hit, even though it was clear that I was trying to run away”

- Respondent 1

“The van stopped and two male police officers jumped out. We continued to slowly walk away with our hands in the air. They ran up behind us, pushed me hard several times as I was walking and screamed at us "Lopen! Lopen!" They told us if we turned

het lopen was, en schreeuwden naar ons “Lopen! Lopen!” Ze vertelden ons dat als we omdraaiden of terugkwamen dat ze ons in elkaar zouden slaan.”

- Respondent 15

“Nadat wij waren weggerend en een aantal mensen in elkaar zijn geslagen, stapte de ME weer in de bus, en reed verder op de Westpoortweg weer op de vluchtende groep demonstranten in. Weer stapten ze uit en sloegen ze om zich heen, waarbij steeds op het hoofd gemikt werd.”

- Respondent 45

“Ik schreeuw dat ik al weg ren, dat ik niks doe, hij slaat me in mijn buik, hand, en mijn hoofd komt tegen zijn pak aan wanneer ik weg probeer te rennen.”

- Respondent 38

Deze getuigenissen werpen twijfels op omtrent de nauwkeurigheid van het narratief dat door de

around or came back they would beat us up.”

- Respondent 15

“After we had run away and a number of people had been beaten up, the riot police got back in the bus and drove further along the Westpoortweg towards the fleeing group of demonstrators. They got out again and they hit around them, always aiming at the head.”

- Respondent 45

“I scream that I'm already running away, that I'm not doing anything, he hits me in my stomach, hand, and my head hits his suit when I try to run away.”

- Respondent 38

These testimonies call into question the accuracy of the narrative which has been constructed by the police, media, and officials. NOS reports that ‘most’ protesters were arrested because they “refused to obey the call to leave”⁹ - yet these testimonies make clear that violence took place despite

⁹

<https://nos.nl/artikel/2544416-politie-onderzoekt-geweld-me-na-verplaatsen-demonstranten-in-amsterdam>

politie, de media en overheidsfunctionarissen is geconstrueerd. NOS rapporteert dat 'de meeste' demonstranten werden gearresteerd omdat ze "weigerden de oproep om te vertrekken te gehoorzamen"⁹ - maar deze getuigenissen maken duidelijk dat geweld plaatsvond *ondanks* naleving. De getuigenissen geven aan dat demonstranten in een onhoudbare situatie werden geplaatst, waarin zowel het naleven als het niet naleven van orders leidde tot geweld jegens hen. De getuigenis van iemand die verbaal medewerking uitte, om vervolgens in het gezicht te worden gestoten met een knie, illustreert dat zelfs pogingen om te voldoen aan de instructies werden beantwoord met bruto geweld.

Getuigenissen 1, 3, 9, en 29 (als voorheen geciteerd) benadrukken ook de minachting van de politie voor de praktische beperkingen voor naleving in een situatie met een zo dicht opeengepakte mensenmassa. Deze minachting resulteerde erin dat veel individuen die al gehoorzaamden, toch werden onderworpen aan excessief geweld, wat aantoont wat velen al aanvoelden: dat de acties van de politie bestraffend waren, in plaats van enkel gericht op handhaving.

Er moet kritisch worden bekeken of er sprake was van noodzakelijkheid, wat vereist is voor de legitieme inzet van geweld: was het gebruik van geweld wel noodzakelijk, gezien het feit dat veel demonstranten op de Dam al in nakoming waren van de instructies toen ze met geweld te maken kregen? En was het gebruik van geweld in het Westelijk Havengebied wel noodzakelijk, gezien het feit dat de mensen het gebied al aan het verlaten waren zoals was opgedragen? Het

compliance. The testimonies indicate that protesters were placed in an untenable situation, where compliance and non-compliance alike led to violence against them. The testimony of someone who verbally expressed non-resistance, only to be kned in the face, illustrates that even attempts to comply were met with brutality.

Testimonies 1, 3, 9, and 29 (as quoted above) also highlight the police's disregard for the practical limitations to compliance in such a crowded situation. That disregard resulted in many individuals who were already compliant being subject to extensive violence, demonstrating what was already felt by many: that the actions of the police were punitive rather than in pursuit of enforcement.

The criteria of necessity, required for use of force to be legitimate, must be scrutinised: given many protesters on Dam Square were already complying when they experienced violence, was the use of violence necessary? And given those at Westelijk Havengebied were already leaving the area as instructed, was the use of force necessary? The use of violence seems to bear little direct relationship to protesters' behaviour, and seems instead to have been the police's principle course of action from the beginning of the night. That is revealed also by Nine Kooiman's (President of the Dutch Police Union) statement that "Mensen worden geacht om je te verwijderen. Doen ze dat dus niet, wordt er geweld..." ["People are supposed to remove themselves, if they don't

gebruik van geweld lijkt weinig in verhouding te hebben gestaan met het gedrag van de demonstranten en lijkt in plaats daarvan de voornaamste werkwijze van de politie te zijn vanaf het begin van de avond. Dit wordt ook onthuld door de uitspraak van Nine Kooiman (voorzitter van de Nederlandse Politiebond) dat “mensen worden geacht zich te verwijderen. Doen ze dat dus niet, wordt er geweld...” – een onthullende verspreking die ze direct daarna herformuleerde als “...kan er geweld toegepast worden”¹⁰. Bepaalde acties van de politie lijken een vooraf bepaalde intentie te onthullen om geweld in te zetten, ongeacht of individuen zich wel of niet aan de instructies hielden, en of naleving überhaupt mogelijk was. Geweld tegen degenen die al gehoorzaamden en al uit het protestgebied waren verwijderd, kan op geen enkele manier als noodzakelijk worden beschouwd en geldt dus niet als een legitiem gebruik van geweld.

Excessive?

Naast het mogelijk onnodige gebruik van geweld dat heeft plaatsgevonden, hebben veel getuigenissen, foto's en video's van de gebeurtenissen gevallen van buitensporig geweld onthuld. Hoewel elk type geweld tegen individuen die al voldoen aan de politie-instructies in

do that, there will be violence...”] – a revealing slip of the tongue which she immediately after rephrased as “...kan er geweld toegepast worden”¹⁰ [...violence can be used”]. Certain actions by the police seem to reveal a preordained intent to deploy violence, regardless of whether individuals were complying, or regardless of whether compliance was possible. Violence against those already compliant, and already dispersed from the protest area, cannot conceivably be understood as necessary and thus cannot be understood as a legitimate use of force.

In addition to the potential unnecessary use of force which took place, many testimonies, photos, and videos of events revealed instances of excessive force. Although any kind of violence against individuals already complying with police

¹⁰ <https://x.com/NPBactueel/status/1857440666319561059>

principe disproportioneel is, willen we verder ingaan op het soort en het niveau van geweld waarmee de demonstranten te maken kregen. De getuigenissen wijzen op een fundamentele minachting voor de principes van noodzakelijkheid en proportionaliteit die het gebruik van geweld reguleren, zowel onder de Nederlandse nationale wetgeving (Artikel 7 van de Politiewet) als onder internationale standaarden van mensenrechten (waaronder de jurisprudentie van het EHRM in het licht van Artikel 3 EVRM). Het schijnbaar willekeurige gebruik van extreem geweld schendt de minimale normen die zijn vastgesteld in de Nederlandse Politiewet en in internationale wetten die het gebruik van geweld reguleren.

Respondenten beschreven hun ervaringen bijvoorbeeld als volgt:

“Ik heb me letterlijk nog nooit zo onveilig gevoeld.”

- Respondent 22

“Ik heb gezien hoe mensen die naar de grond geslagen werden, geschopt werden door de ME terwijl ze op de grond lagen. Ik heb gezien hoe mensen met knuppels een sloot in zijn geslagen omdat ze geen kant op konden. Vanaf dat moment voelde het als een soort klopjacht.”

- Respondent 4

orders is in principle disproportionate, we want to further question the type and level of violence that were experienced by protesters. The testimonies indicate a fundamental disregard for the principles of necessity and proportionality that govern the use of force under both Dutch domestic law (Article 7 of the Police Act) and international human rights standards (including case law of the ECtHR in light of Article 3 ECHR). The seemingly indiscriminate use of extreme force violates the bare minimum of standards established in the Dutch Police Act and international laws governing the use of force.

For example, respondents described:

“I have literally never felt so unsafe.”

- Respondent 22

“I saw people who were knocked to the ground being kicked by the riot police while they were lying on the ground. I saw people being beaten into a ditch with batons because they had nowhere to go. From that moment on it felt like a manhunt.”

- Respondent 4

“Hierna verliet de groep die zich nog op de parkeerplaats bevond aarzelend het terrein. Hierna volgde de tweede belaging waar ik ook hard moest rennen en zag hoe mensen geknuppeld en getrapt werden. De politie had geen genade. Zelfs toen wij dachten op ver genoeg afstand te zijn en de politie terugkeerde, waren zij in hun busje gestapt en reden ze achter ons aan.”

- Respondent 24

“Ik zag aan mijn linkerkant mensen die wegreunden en probeerden te ontkomen, maar in een hoek werden gedreven waarbij agenten op ze in bleven slaan terwijl ze in foetushouding op de grond lagen. Een vrouw leek te bloeden en schreeuwde 'stop, stop'”

- Respondent 17

“Een meisje achter mij viel op de grond en terwijl ze op de grond lag, werd er meerdere malen bovenhands op haar ingeslagen met een wapenstok.”

- Respondent 35

“After this the group that was still in the parking lot hesitantly left the area. After this the second attack followed where I also had to run fast and saw how people were being bludgeoned and kicked. The police showed no mercy. Even when we thought we were far enough away and the police returned, they had gotten into their van and were driving after us.”

- Respondent 24

“I saw people on my left side running away and trying to escape, but were backed into a corner where officers kept beating them while they were lying on the ground in a fetal position. A woman seemed to be bleeding and was screaming 'stop, stop'”

- Respondent 17

“A girl behind me fell to the ground and while she was on the ground, she was hit several times overhand with a baton.”

De mogelijkheid dat het geweld onnodig en disproportioneel was, roept vragen op over de bredere strategie van de avond. Bijzonder zorgwekkend is het feit dat de ME-agenten in het Westelijk Havengebied schilden en helmen droegen, wat alleen zou moeten gebeuren tijdens de derde fase van beheersing van menigtes, waarin agenten een significant niveau van geweld mogen inzetten¹¹. Gezien de kleine omvang van de verspreide menigtes lijkt het niet houdbaar dat het een proportionele politieactie zou zijn om de derde fase van de menigtebeheersing opnieuw in te gaan op deze nieuwe locatie – hetzij op eigen initiatief, hetzij op bevel van superieuren. Door deze disproportionele en buitensporige politieactie moesten demonstranten onmiddellijk naar het ziekenhuis worden gebracht, bij enkelen van hen was het hoofd naar achteren getrokken bij de kin of het haar, verschillende beschreven dat de politie ‘richtte’ op hun hoofd, en één respondent beschreef dat een demonstrant moest overgeven nadat hij in de buik was geslagen. Een volledige samenvatting van de verwondingen is te vinden in Sectie 3 van dit rapportage. De-escalatie leek volledig afwezig te zijn geweest in de strategie en acties van de politie. Bepaalde agenten handelden met een bestraffende bedoeling, en het algemene gebruik van geweld wijkt ernstig af van de zelfverklaarde bedoeling om de orde te herstellen. Het onthult een verontrustende verschuiving in de politie-strategie van het handhaven van de openbare orde naar geweld als een instrument van politieke repressie en collectieve bestraffing.

- Respondent 35

The potential non-necessity and disproportionality of the violence calls into question the broader strategy of the night. Particularly concerning is the fact that the ME officers at the Westelijk Havengebied were wearing shields and helmets, which should only occur during the third phase of crowd control operations during which officers can deploy significant levels of violence.¹¹ Given the small size of the dispersed crowds, it appears untenable that a proportionate police response would be to restart the third phase of crowd control operations at this new location – either on their own initiative or following orders from superiors. Due to this disproportionate and excessive police response, several people had to be taken to the hospital, several described that the police ‘aimed’ for their heads, and one respondent described that a protester threw up after being beaten in the stomach. A full summary of the injuries is in Section 3. De-escalation seemed to be entirely absent from the strategy and actions of the police: Certain officers acted with punitive intent, and the general use of violence grossly misaligns with the self-declared intent of restoring order. It reveals a disturbing shift in police strategy from the name of public order to violence as a tool of political repression and collective punishment.

¹¹ <https://www.politie.nl/informatie/hoe-werkt-de-mobiele-eenheid.html>

In tegenstelling tot de officiële verklaringen, ligt het probleem in de kern van deze getuigenissen niet alleen in het feit dat dit geweld onaangenaam is om naar te kijken. Nine Kooiman heeft verklaard: "Laat ik één ding voorop stellen: dat het geweld dat de politie soms moet gebruiken, er nooit fijn uit ziet"¹². In de officiële verklaring van de politie werd op vergelijkbare wijze beweerd dat "het optreden met geweld van de politie altijd heftig is om te zien en wordt getoetst en beoordeeld"¹³. Hoewel het waar kan zijn dat het gebruik van geweld zowel onaangenaam als tegelijkertijd wettig kan zijn, **ligt onze bezorgdheid over het buitensporige gebruik van geweld in dit geval niet in hoe het eruit ziet of hoe het aanvoelt om ernaar te kijken, maar dat het onwettig, buitensporig en bestraffend is, en heeft geleid tot ernstige en levensbedreigende verwondingen**. Het buitensporige gebruik van geweld ondermijnt niet alleen de principes van noodzakelijkheid in de Nederlandse Politiewet, maar schendt ook Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, dat individuen beschermt tegen onmenselijke en vernederende behandelingen. Het is ook een grove schending van de VN-beginselen inzake het gebruik van geweld, die stellen dat, zelfs wanneer het gebruik van geweld onvermijdelijk is, wetshandhavers terughoudend moeten zijn en schade en verwondingen tot een minimum moeten beperken.

Contrary to official explanations provided, the problem at the heart of these testimonies is not just that this violence is unpleasant to look at. Nine Kooiman has stated: "Laat ik één ding voorop stellen: dat het geweld wat politie soms moet gebruiken, er nooit fijn uit ziet"¹² ["Let me say one thing first is that the police sometimes have to use force, but it is never pleasant"]. The official police statement has similarly claimed that "[The use of violence by police is always heady to see and is being checked and judged]"¹³. Whilst it may be true that use of force can be both unpleasant and simultaneously lawful, **our concern for the excessive use of force in this instance not how it looks or feels to watch, but that it is unlawful, excessive, punitive, and resulted in serious and life-threatening injuries**: The excessive use of force not only undermines the principles of necessity in the Dutch Police Act, but also violates Article 3 of the European Convention on Human Rights which protects individuals from inhuman and degrading treatment. It is also a gross violation of the UN Basic Principles on the use of Force, which establish that even where use of force is unavoidable, law enforcement officials must exercise restraint and minimise damage and injury.

The respondents' testimonies describe no use of restraint, instead describing

¹² <https://x.com/NPBactueel/status/1857440666319561059>

¹³

<https://www.politie.nl/nieuws/2024/november/14/politie-houdt-281-personen-aan-bij-verbod-en-demonstratie-op-de-dam.html>

In de getuigenissen van de respondenten wordt beschreven hoe er geen gebruik gemaakt wordt van dwangmaatregelen, maar dat individuen in het nauw worden gedreven, dat ze klem zitten terwijl ze weerloos zijn en meedogenloos achtervolgd worden tijdens het vluchten. De getuigenissen wijzen op gevallen van gewiekste agressie die bedoeld is om angst in te boezemen: 21% van de getuigenissen beschreef aanhoudend geweld van de politie te hebben ervaren ondanks het feit dat ze al onbekwaam waren als gevolg van politiegeweld. Het gebruik van geweld was in beginsel niet nodig, gezien de duidelijke naleving van politiebevelen, en het werd ook niet uitgeoefend met enige schijn van bedwang of proportionaliteit: slaan, knieën geven en schoppen hebben geen ander begrijpelijk doel dan het veroorzaken van verwondingen en spot. Het overmatige geweld dat sommige demonstranten ondervonden maakt duidelijk dat er buitensporig geweld werd gebruikt door meerdere agenten tegen meerdere demonstranten. Zowel *de jure* als *de facto* autoriteit werd misbruikt om demonstranten te mishandelen en dominantie te oefenen. Een deel van het verrichte geweld lijkt **geweld omwille van geweld**, los van enige legitieme doelen om het behoud van vrede, naleving van politiebevelen of de-escalatie te bewerkstelligen.

individuals being cornered, stuck whilst defenceless, and relentlessly pursued whilst fleeing. The testimonies indicate instances of calculated aggression designed to instil fear: 21% of testimonies described experiencing further violence from police despite being already incapacitated as a result of police violence. The use of force was not necessary to begin with, given the clear compliance, and nor was it exercised with any semblance of restraint or proportionality: punching, kneeling, and kicking have no understandable end other than to cause injury and ridicule. The excessive violence which some protesters experienced makes clear that disproportionate violence was exercised by multiple officers against multiple protesters. Both *de jure* and *de facto* authority were exploited to abuse protesters and assert dominance. Some of the violence enacted seems to be **violence for the sake of violence**, abstract from any legitimate aims of ensuring peace, compliance, or de-escalation.

Gratuitous?

Verskillende getuigenissen onthullen ook dat het geweld een zinloos karakter had, inclusief het gebruik van vernederende taal die in 40% van de getuigenissen voorkwam. Sommige agenten leken een sadistisch genoegen te ontlennen aan het uitoefenen van geweld.

Respondent 5 die politiegeweld meemaakte in Westelijk Havengebied rapporteerde dat een politieagent schreeuwde:

“mama en papa komen er aan voor jullie” “rennen! rennen! anders komen we je meppen”.

- Respondent 5

“Dit was overduidelijk een wraakactie van de politie en ze hadden er zichtbaar lol in.”

- Respondent 31

“Ik riep dat ik bang was en dat ik nergens heen kon, handen omhoog. “Jullie willen toch zo graag rennen?” riep er een.”

- Respondent 37

“[We werden] tegen elkaar aan geduwd voor wat voelde als minstens

Various testimonies also reveal a gratuitous nature to the violence, including the use of degrading and humiliating language which appeared in 40% of testimonies. Where some officers seemed to derive some sadistic enjoyment from the exertion of violence.

Respondent 5 who experienced police violence at Westelijk Havengebied reported that a police officer shouted:

“mommy and daddy are coming for you”, run! run! Or else we will come and hit you”.

- Respondent 5

“This was clearly an act of revenge by the police and they clearly enjoyed it.”

- Respondent 31

“I shouted that I was scared and that I had nowhere to go, hands up. ‘You want to run so badly, don't you?’ shouted one”.

- Respondent 37

een uur, toen we begonnen te vragen om water. Een politieagent begon te grinzelen, een waterfles tevoorschijn haalde en voor onze ogen op begon te drinken, terwijl het duidelijk was dat sommige kameraden duizelig aan het worden waren van de hitte en mogelijk van dehydratie.”

- Respondent 5

“Zelfs toen wij dachten op ver genoeg afstand te zijn en de politie terugkeerde, waren zij in hun busje gestapt en reden ze achter ons aan.”

- Respondent 24

“Ze boeiden mijn armen, uiteindelijk moest ik op gaan staan. Mijn broek viel naar beneden, mijn billen blootgesteld. Ze duwden met tegen de bus terwijl ik aan het huilen was. Mijn schoen viel uit. Ze zeiden dat ik mijn broek omhoog moest trekken terwijl ik geboeid was, ik hoorde een andere agent de opmerking maken.”

- Respondent 29

“[We were] pushed into each other for what felt like at least an hour; we started asking for water. A police officer started grinning and pulled out a water bottle and drinking it in front of us while it was visible some comrades were getting dizzy from the heat and possibly dehydration.”

- Respondent 5

“Even when we thought we were far enough away, the police returned, they got into their vans and drove after us”

- Respondent 24

“They cuffed my arms, eventually they made me get up. My pants fell off, my butt exposed. They pressed me against the bus as I was sobbing. My shoe fell off. They told me to pull up my pants while being cuffed, heard another officer make the comment.”

- Respondent 29

“De ME sloeg de mensen die ze te pakken konden krijgen met batons – ze lachten gedurende dit alles.”

- Respondent 18

“Ook mensen die al waren gestruikeld door het hoge gras of die al waren geslagen werden alsnog harder geslagen en meegesleept. Geen genade voor mensen die heftige pijn hadden. Ik zag sommige agenten zelfs lachen.”

- Respondent 20

In een getuigenis werd beschreven hoe ze vernederd werden omwille van hun genderidentiteit:

“Later toen ik tegen het arrestantenbusje gedrukt stond en gefouilleerd werd hebben de agenten nog hardop beledigend gespeculeerd over mijn genderidentiteit (“is het een man of een vrouw? het klinkt als een vent”) en toen ik in het busje zat hebben ze me, terwijl ze de geslachtssamenstelling van de celletjes in het busje naliepen om te kijken waar een vrouwelijke demonstrant geplaatst kon worden,

“Riot gear police beat the people they could catch with batons—smiling the entire time”

- Respondent 18

“People who had already tripped over the tall grass or had already been beaten were also beaten harder and dragged along. No mercy for people who were in severe pain. I even saw some officers laughing.”

- Respondent 20

One testimony described experiencing humiliating and degrading treatment motivated by their gender identity:

“Later when I was pressed up against the arrestee van and was being searched, the cops speculated about my gender identity in an insulting way (“is it a man or a woman? it sounds like a dude”) and then when I was sitting in the van, while they were in the van discussing the gendered set-up of the prison cells to see where a female protester could be placed, they

hardop "een tussengeval" genoemd omdat ze wisten dat ik trans ben."

- Respondent 54

De getuigenissen onthullen opnieuw een verontrustend misbruik van macht, waarbij verschillende respondenten momenten beschrijven waarop agenten leken te genieten van hun acties - gekarakteriseerd door treiteren, lachen en bespotting. Politieacties die door de regering zijn gepresenteerd als legitieme wetshandhaving waren in plaats daarvan een schouwspel van machtsuitoefening en zinloos geweld, waarbij de politie geweld gebruikte als een middel om demonstranten te vernederen, te onteren en te kleineren. Nine Kooiman zelf lijkt deze tendens te erkennen, door te stellen: "Wij worden niet geboren met een wapenstok in onze hand. Dus we doen het ook niet met liefde, wat we eigenlijk het liefste zouden willen doen, is de-escaleren"¹⁴. Ongeacht haar eigen overtuigingen aangaande de manier van werken bij de politie, doen de getuigenissen van 13 november vermoeden dat er een duidelijk en consistent patroon was van genieten in het gedrag van meerdere politieagenten. Treiteren, zoals "mama en papa komen er aan voor jullie" of "jullie willen toch zo graag rennen", illustreren deze dynamiek en wijzen op een bestraffende, wraakzuchtige en zelfs sadistische ethos die ten grondslag leek te liggen aan het politieoptreden. Dit gedrag stelde de brute uitoefening van macht boven enig legitiem doel, wat een schrijnend gebrek aan respect voor mensenrechten en de menselijkheid van demonstranten onthult. Deze

called me 'an in-between case' because they knew I am trans."

- Respondent 54

The testimonies once again expose a disturbing abuse of power, where several respondents recount moments where officers appeared to derive enjoyment from their actions - marked by taunting, laughter, and mockery. Police actions which the government has attempted to frame as legitimate law enforcement were instead a spectacle of domination and gratuitous violence, with the police using violence as a means to humiliate, degrade, and belittle protesters. Nine Kooiman herself seems to acknowledge this tendency, stating that: "Wij niet geboren worden met een wapenstok in onze hand. Dus het ook niet met liefde doen, wat we eigenlijk het liefste zouden willen doen is de-escaleren"¹⁴ [We are not born with a baton in our hand. So we don't do it with love, what we would actually like to do most is de-escalate.]. Regardless of her own perceptions of police practise, the testimonies of November 13th suggest there was a clear and consistent pattern of enjoyment in the behaviour of multiple police officers. Mocking comments, such as 'mummy and daddy are coming for you', or 'you want to run so badly', exemplify this dynamic, pointing to a punitive, vengeful, and even sadistic ethos which seemed to underpin the police's actions. The behaviour prioritised the raw

¹⁴ <https://x.com/NPBactueel/status/1857440666319561059>

acties impliceren niet alleen een sadisme dat mogelijk ingebed is in de Nederlandse politie, maar onthullen ook een cultuur van straffeloosheid die zich heeft ontwikkeld – verergerd door de constante weigering van de Amsterdamse Driehoek om geweld tegen demonstranten door de politie en wetshandhavers te erkennen of ter verantwoording te roepen. De weigering om misstanden te erkennen, signaleert niet alleen medeplichtigheid, maar creëert ook een precedent voor voortgezet wangedrag, dat zich ontwikkelt tot een patroon van onterecht geweld en het in gevaar brengen van het grondrecht om te protesteren.

assertion of power over any legitimate objective, revealing a stark disregard for human rights legislation and for the humanity of protesters. Not only do these actions imply a sadism which may be structured into the Dutch police force, but they also reveal a culture of impunity which has developed – exacerbated by the consistent refusal of the Amsterdam Triangle to recognise or hold to account violence against protesters by police and law enforcement officials. The refusal to acknowledge misconduct not only signals complicity but creates a precedent for continued abuse, spiralling into a pattern of gratuity, and endangering the constitutional right to protest.

Manhunt?

Voortbordurend op de individuele neigingen tot zinloos geweld die duidelijk gebleken zijn uit het gedrag van bepaalde agenten, roept de gecoördineerde betrokkenheid bij dergelijke buitensporige acties en acties van twijfelachtige legitimiteit vragen op over de onderlinge communicatie tussen agenten en eenheden. Wellicht om deze reden werden de gebeurtenissen in het Westelijk Havengebied door drie onafhankelijke getuigen beschreven als een 'klopjacht'.

Building heavily upon the individual tendencies for gratuitous violence which were evident in the behaviour of certain officers, the coordinated involvement in such excessive and questionably legitimate actions raises concerns about the underlying communication between officers and units. Perhaps for this reason, three independent testimonies described the events at Westelijk Havengebied as a 'manhunt'.

“Ze reden met hoge snelheid op de groep af en er stapten ME'ers met

“They drove towards the group at high speed and riot police with batons got out. They started

knuppels uit. Deze begonnen te schreeuwen dat we moesten "optyfen" en zonder waarschuwing op ons in te slaan. Ik heb gezien hoe mensen die naar de grond geslagen werden, geschopt werden door de ME terwijl ze op de grond lagen. Ik heb gezien hoe mensen met knuppels een sloot in zijn geslagen omdat ze geen kant op konden. Vanaf dat moment voelde het als een soort klopjacht. De groepjes demonstranten raakten verspreid en meerdere keren kwam de ME uit het niets tevoorschijn en met getrokken wapenstok op ons afrennen. Mensen die niet meer konden rennen door eerder geweld werden genadeloos opnieuw geslagen. Ook als ze op de grond lagen. Deze klopjacht heeft zo'n 20-30 minuten geduurd en tijdens deze gebeurtenissen voelde iedereen om mij heen zich erg onveilig. " Ik heb mensen gezien die na dit geweld nauwelijks meer konden lopen en extreme uitputtingsverschijnselen hadden."

- Respondent 4

"We renden zo hard als we konden, het voelde als een klopjacht." In de verte hoorde ik 2 mensen het

shouting at us to "get lost" and started beating us up without warning. I saw people who were knocked to the ground being kicked by the riot police while they were lying on the ground. I saw people being beaten into a ditch with batons because they had nowhere to go. From that moment on it felt like a manhunt. The groups of demonstrators were scattered and several times the riot police appeared out of nowhere and ran towards us with their batons drawn. People who could no longer run because of the previous violence were mercilessly beaten again. Even when they were lying on the ground. This manhunt lasted about 20-30 minutes and during these events everyone around me felt very unsafe. I saw people who could hardly walk after this violence and who had extreme exhaustion symptoms."

- Respondent 4

"We ran as fast as we could, it felt like a manhunt. In the distance I heard 2 people

uitschreeuwen van de pijn. Toen ik zei dat ik niet sneller kon schreeuwen ze:

"dat kan je wel", en kreeg ik drie slagen op mijn linkerarm waar nu drie zwellingen en blauwe plekken zitten. "Ze stopten pas toen er andere auto's in zicht waren."

- Respondent 17

screaming in pain. When I said I couldn't go any faster they shouted: "you can", and I got three blows to my left arm where there are now three swellings and bruises. They only stopped when other cars came into view."

- Respondent 17

Full video available [here](#)

"Het begon met het horen van de schreeuwen van onze kameraden van veraf." "Ze werden opgejaagd en achterna gezeten als een stuk wild."

- Respondent 11

In plaats van te de-escaleren, leken de acties van sommige agenten doelbewust het geweld juist voort te zetten door diegenen aan te vallen die zich al probeerden te verwijderen uit de situatie. De getuigenissen uit het Westelijk Havengebied illustreren een voortzetting van het

"We started by hearing the screams of our comrades from afar. They were chased and hunted down like rabbits."

- Respondent 11

Rather than de-escalating, the actions of some officers seemed to deliberately perpetuate further violence by targeting those already trying to remove themselves from the situation. The testimonies from Westelijk Havengebied illustrate a continuation of the disturbing pattern of

verontrustende patroon van gewelddadigheid dat begon op de Dam, waar individuen die al gehoor gaven aan politiebevelen om het gebied te verlaten werden opgejaagd. Deze getuigenissen worden ondersteund door meerdere video's die circuleren op sociale media waarop te zien is hoe demonstranten worden gedwongen te vluchten.

Er zijn twee belangrijke redenen om de tactiek in het Westelijk Havengebied als een 'klopjacht' te beschouwen - ten eerste het motief en de wettelijke basis. Het geïsoleerde industriegebied waar de gebeurtenissen plaatsvonden staat niet bekend om politieke activiteiten of wanordelijkheden. De personen die zojuist de bussen hadden verlaten, namen niet langer deel aan een demonstratie. De meesten probeerden gewoon hun weg naar huis te vinden. Dit roept serieuze vragen op over de wettigheid en beweegredenen van het optreden van de agenten. Gezien de locatie waarin dit gebeurde, vormden de slachtoffers geen bedreiging voor de openbare orde en namen ze ook niet deel aan een illegale demonstratie. Wat was dan het motief van de ME om nog meer busjes naar het Westelijk Havengebied te sturen, nadat de demonstranten al uiteengedreven waren?

Ten tweede is er de schijnbaar gecoördineerde aard van de acties van de ME. Hoewel het gedrag van bepaalde agenten zeer verontrustend is en wijst op zowel individuele als systemische problemen in het Nederlandse politieoptreden ten aanzien van protesten, roept de gecoördineerde aanval die plaatsvond op het Westelijk Havengebied cruciale vragen op over de communicatie tussen agenten en hun superieuren. Waarom reden de vijf à zes busjes met

brutality initiated on Dam Square, where individuals who were already complying with police orders to leave the area were *hunted*. These testimonies are supported by multiple videos circulating social media depicting the forcing of protesters to run.

There are two main reasons to consider the tactics at Westelijk Havengebied as a 'manhunt' - firstly the motive and legal basis. The isolated industrial where the events took place is not known for political activity or disorder. The individuals that had just left the buses were no longer participating in a demonstration. Most were simply trying to make their way home. This raises serious questions about the legality and motivations of the officers' actions. Given the spatial context in which this occurred, the victims did not constitute a threat to public order, nor were they participating in an illegal demonstration. What then was the motive which underlay the ME's decision to deploy further vans to Westelijk Havengebied, after the protesters had already been dispersed?

Secondly is the seemingly coordinated nature of the ME's actions. Whilst the behaviour of certain officers is deeply disturbing and indicative of both individual and systemic problems in Dutch protest policing, the coordinated attack which took place at Westelijk Havengebied raises crucial questions into the communication between officers and their superiors. Why did the 5-6 vans of ME officers drive past the group and then turn around? Why were

ME-agenten langs de groep om vervolgens om te keren? Waarom reden al deze vijf à zes busjes samen naar een locatie waar geen protest plaatsvond? Waarom werden de opgepakte demonstranten 20 minuten vastgehouden in bus drie, waardoor ze op hetzelfde moment op dezelfde plaats waren als degenen in bus twee? Bovendien, als er een daad van vandalisme zou hebben plaatsgevonden, waarom handelde de politie dan schijnbaar met de intentie om de daders te laten wegrennen, in plaats van ze aan te houden?

Het inzicht dat mensen het optreden van de politie als een klopjacht ervaren, laat zien hoe het gedrag van de politie tijdens het protest op woensdag verder ging dan alle rechtmatige pogingen om de demonstratie uiteen te drijven omwille van de openbare veiligheid. Er werd bewust gejaagd en geslagen op mensen die aanwezig waren bij het protest, nadat de mensen al van de protestlocatie waren verwijderd en zich hielden aan de bestuurlijke verplaatsing. Hoe kunnen we erop vertrouwen dat de politie de burgers van Amsterdam beschermt als ze niet aarzelt om buitenproportioneel geweld te gebruiken tegen haar eigen burgers, met schijnbaar geen respect voor welke gedragscode dan ook?

all 5-6 vans travelling together, to a location where no protest was taking place? Why were the arrested protesters held on bus three for 20 minutes, resulting in them being at the same place at the same time as those on bus two? Furthermore, if an act of vandalism took place, why did the police seemingly act with the intention to make the perpetrators run away, instead of detaining them?

Understanding people experiencing the actions of the police as a manhunt reveals how the police's behaviour at the Wednesday protest went beyond any lawful attempts at dispersing the demonstration for the sake of public safety. There was a deliberate chasing down and beating of people present at the protest, after the people had already been removed from the protest location and were complying with the '*bestuurlijke verplaatsing*' [*Forced Administrative Relocation*]. How can we trust law enforcement to protect the citizens of Amsterdam when it does not hesitate to use disproportionate violence against its own people, with seemingly no regard for any code of conduct?

05

Discussion and policy recommendations

Het is duidelijk dat het geweld dat plaatsvond op de Dam en in het Westelijk Havengebied zorgwekkend weinig raakvlakken heeft met de beginselen van noodzakelijkheid en proportionaliteit die gelden voor het rechtmatig gebruik van geweld. Op de Dam werden bokkepootjes gebruikt, mensen in het gezicht en in de buik geslagen, op het hoofd geslagen met wapenstokken, en uit de menigte gegrepen - ook terwijl ze gehoor gaven of niet in staat waren gehoor te geven aan onpraktische eisen. In het Westelijk Havengebied werden mensen die zich al buiten de verboden protestzone bevonden, achtervolgd, geslagen en geschopt - ook toen ze al op de grond lagen. Op beide locaties, ondanks verschillende contexten en totaal verschillende stadia van politieoptreden, was het geweld proportioneel noch subsidiair (schending van artikel 7 van de Nederlandse Politiewet) en volstrekt niet noodzakelijk gezien het gedrag van de slachtoffers (en dus in strijd met precedents in *Bouyid v België*, *Hesselink v Nederland* en andere jurisprudentie van het EHRM aangaande artikel 3 EVRM).

In deze discussie zullen we de voorgaande analyse van de getuigenissen aanvullen met onderzoeks-, media- en wetgevende documenten om de bredere context waarin de gebeurtenissen van 13 november plaatsvonden en de bredere gevolgen voor het ongecontroleerde gebruik van onrechtmatig geweld te analyseren. Ons doel is om kritische

It is apparent that the violence which took place on Dam Square and at Westelijk Havengebied has concerningly little overlap with the principles of necessity and proportionality which govern the lawful use of force. On Dam Square, wristlocks were used, people beaten in the face and stomach, over their heads with batons, and snatched from the crowd - including whilst complying or whilst unable to comply with impractical demands. In Westelijk Havengebied, those already dispersed outside of the zone where protests were prohibited experienced being chased, beaten and kicked - including whilst already on the ground. In both locations, despite different contexts and entirely different stages of police intervention, violence was neither proportionate nor subsidiary (violating Article 7 of the Dutch Police Act) and was wholly not necessary in light of the victims' behaviour (thus violating precedents established in *Bouyid v Belgium*, *Hesselink v Netherlands*, and case law of the ECtHR in light of Article 3 ECHR).

In the discussion section, we will complement the previous analysis of the testimonies with research, media, and legislative documents in order to analyse the broader context in which the events of November 13th occurred, and the broader consequences for the unchecked use of illegitimate force. Our aim here is to raise critical questions for authorities and

vragen naar voren te brengen waar autoriteiten en andere professionals op terug kunnen komen, en om voorlopige beleidssuggesties te doen.

Allereerst willen we benadrukken dat de schokkende gebeurtenissen niet in een vacuüm plaatsvonden, maar slechts het meest recente voorbeeld zijn van het actuele geweld tegen anti-genocide demonstranten, in ieder geval sinds de ontruiming van het Roeterseiland kamp op 7 mei. Tijdens de raadscommissievergadering van 3 oktober in Amsterdam getuigde spreekster De Koster dat zij getuige was van ernstig politiegeweld tijdens de politieacties bij Roeterseiland en Oudemanhuispoort¹⁵ en dit geweld ook zelf onderging. Tijdens de ontruiming op 7 mei herinnert De Koster zich hoe ze door politieagenten op haar benen werd geslagen terwijl ze op de grond lag. “Tijdens de vreedzame bezetting van de Oudemanhuispoort werd ze opnieuw geconfronteerd met politiegeweld. Ze kreeg meerdere klappen op haar hoofd, wat resulteerde in een schedelfractuur en een zware hersenschudding. Ze moest zes weken lang antibiotica slikken om hersenvliesontsteking te voorkomen”¹⁶. Een ander geval van overduidelijk onevenredig geweld werd gefilmd tijdens de ontruiming van een bezetting op Roeterseiland op 21 juli 2024¹⁷. In deze video zien we hoe een demonstrant naar een hoek wordt gejaagd door ME-agenten, van wie er één herhaaldelijk met zijn wapenstok naar de weerloze demonstrant zwaait terwijl deze in foetushouding op de grond ligt met hun handen

other professionals to follow up on, as well as to make preliminary policy suggestions.

First, we want to highlight that the shocking events did not happen in a vacuum, but are the latest instance of the ongoing violence against anti-genocide protestors, at least since the eviction of the Roeterseiland encampment on the 7th of May. During the council committee meeting on the 3rd of October in Amsterdam, speaker De Koster testified that she witnessed and experienced severe police violence during the police operations at Roeterseiland and Oudemanhuispoort¹⁵. During the eviction on the 7th of May, de Koster herself recalls how she was struck in the legs by police officers while she was on the ground. “During the peaceful occupation of the Oudemanhuispoort, she was again confronted with police violence. She was hit in the head several times, resulting in a crack in her skull and a severe concussion. She had to take antibiotics for six weeks to prevent meningitis”¹⁶. Another instance of blatantly disproportionate violence was filmed during the eviction of an occupation on Roeterseiland on the 21st of July, 2024¹⁷. In this video, we see how a protester is chased to a corner by riot police officers, one of whom repeatedly swings his baton at the defenceless demonstrator while they lay on the ground in a foetal position, hands covering their head. The situation escalated

¹⁵ Raadscommissieverslag, 3 October 2024. Retrieved from: <https://amsterdam.raadsinformatie.nl/>

¹⁶ *ibid.*

¹⁷ <https://www.instagram.com/reel/C66XEr4oCl9/?igsh=MTF3djdmbWN4a3BjMA==>

over hun hoofd. De situatie escaleerde zodanig dat een andere ME-agent tussenbeide kwam en het zinloze slaan stopte. Er zijn nog veel meer bewijzen van onevenredig politiegeweld tijdens pro-Palestijnse demonstraties.

Een van de eerste en meest voor de hand liggende structurele voorwaarden voor het voortduren van politiegeweld is het gebrek aan effectieve instrumenten om agenten verantwoordelijk te houden voor hun daden. Volgens onderzoek van Controle Alt Delete in 2021 is het zeer ongebruikelijk dat agenten voor de rechter verschijnen als gevolg van aangiftes over politiegeweld en discriminatie: “het Openbaar Ministerie seponde 99% van alle aangiftes van geweld door agenten. Geen enkele agent werd vervolgd vanwege discriminatie.”¹⁸. In de context van de pro-Palestina protesten werpt de getuigenis van inspreker De Koster tijdens een raadsvergadering verder licht op de moeilijkheden van het aangifteproces. In stukken van de vergadering staat dat spreker De Koster “een klacht heeft ingediend en heeft geprobeerd aangifte te doen. Maar het is moeilijk om aangifte te doen bij de politie. De politieagent die haar te woord stond, vertelde haar dat een aangifte waarschijnlijk tot niets zou leiden. Omdat ze nog steeds in shock was, is ze niet verder gegaan met de aangifte. Ze heeft verder niets meer van de klacht gehoord”¹⁹. De onschendbaarheid van de politie werd hier door twee samenlopende factoren mogelijk gemaakt: De kwetsbare positie van het slachtoffer maakte het voor haar moeilijk om de juridische

to an extent that another ME officer intervened and stopped the senseless beating. Countless more pieces of evidence exist depicting disproportionate police violence during pro-Palestinian demonstrations.

One of the first, and most obvious, structural conditions for the perpetuation of police violence is the lack of effective instruments to hold officers accountable for their actions. According to research done by Controle Alt Delete in 2021, it is extremely uncommon for officers to appear before the court as a result of individuals filing reports on police violence and discrimination: “the Public Prosecution Service dismissed 99% of all reports of violence by officers. No officer was prosecuted for discrimination”¹⁸. In the context of the pro-Palestinian protests, the testimony presented by speaker De Koster during a council meeting sheds further light on the difficulties of the reporting process. Documents from the meeting state that speaker De Koster “filed a complaint and has tried to file a report. But it is difficult to report crime to the police. The police officer who spoke to her told her that a report would probably lead to nothing. Since she was still in shock, she did not go through with the report. She has not heard anything more about the complaint”¹⁹. Two factors converged here to create conditions for impunity: The victim’s vulnerable position made it difficult for her to conclude the legal procedures necessary to file a report, an

¹⁸ <https://controlealtdelete.nl/articles/hoe-vaak-komen-agenten-voor-de-rechter#gsc.tab=0>

¹⁹ Raadscommissieverslag, 3 October 2024. Retrieved from: <https://amsterdam.raadsinformatie.nl/>

procedures af te ronden die nodig waren om een klacht in te dienen, een obstakel dat werd versterkt door de ontmoedigende houding van de politie. Om effectievere verantwoordingsmechanismen op te bouwen, **raden we aan te kijken naar mogelijkheden om de klacht- en aangifteprocessen te versterken. Deze discussies moeten 1) gevoelig zijn voor de traumatische ervaringen en kwetsbaarheden van mensen die het slachtoffer zijn geworden van politiegeweld en 2) nagaan hoe het aangifteproces slachtoffers kan ondersteunen in plaats van obstakels op te werpen.**

Naast het gebrek aan toezicht is het feit dat ME-agenten geweld kunnen uitoefenen onder het mom van anonimiteit, zoals de gebeurtenissen van de afgelopen maanden hebben bewezen, schadelijk voor het recht om te protesteren. ME'ers worden massaal ingezet, tijdens chaotische situaties, maar dragen helmen met vizieren en zijn niet verplicht om zichtbare identificatienummers op hun uniformen te hebben. **We raden de autoriteiten daarom aan om voorstel 395 van de Begroting 2025 over te nemen, dat agenten verplicht om zichtbare identificatienummers op hun uniformen te dragen.** Door de kans op anonimiteit en onschendbaarheid te verkleinen, zal deze maatregel hopelijk grof wangedrag van de politie, zoals op 13 november, voorkomen. Bovendien zou zichtbare identificatie ook gunstig zijn voor de politie zelf, omdat het de mogelijkheid biedt om beter zicht te houden op geweldspatronen van individuele agenten en om informatie te verzamelen over de afwijkingen tussen verschillende afdelingen met betrekking tot het gebruik van geweld door ME.

obstacle that was only compounded by the police's dissuasive attitude. In order to build more effective mechanisms for accountability, **we recommend looking into possibilities for strengthening the complaint and reporting processes. These discussions should be 1) sensitive to the traumatic experiences and vulnerabilities of people who have suffered from police violence and 2) consider how the reporting process can support rather than create obstacles for victims.**

In addition to the lack of oversight, the fact that ME officers can exercise violence under the guise of anonymity is, as the events of the past months have proven, detrimental to the right to protest. ME are deployed *en masse*, during chaotic situations, yet wear visors and are not required to have visible identification numbers on their uniforms. **We therefore recommend the authorities to take up Proposal 395 from the Begroting 2025, which would require officers to wear visible identification on their uniforms.** By decreasing the likelihood of anonymity and impunity, this measure will hopefully prevent gross police misconduct, such as the one witnessed on the 13th of November. Furthermore, visible identification would also be beneficial for the police itself, as it would allow to better keep track of patterns of violence deployment by individual officers as well as to collect information on interdepartmental disparities in usages of violence by ME.

We willen ook benadrukken dat de politieacties van 13 november hebben plaatsgevonden in een context van extreme nationale polarisatie jegens de pro-Palestina protesten, waarbij veel media en regeringsleden zelf xenofobe en racistische vooroordelen hebben geuit in hun analyses van deze golf van demonstraties. De grofste opmerkingen komen misschien nog wel van rechtse politici in Den Haag. Geert Wilders, bijvoorbeeld, gebruikte zijn sociale en politieke invloed om het protest af te schilderen als bewijs van wat hij een “invasie” van moslims in Nederland noemt. Meer recentelijk gaf minister van Asiel en Migratie, Marjolein Faber, een ronduit racistische en eenzijdige verklaring voor de spanningen en het geweld tijdens de botsingen tussen Maccabi-hooligans en Amsterdammers van kleur, door te stellen dat “antisemitisme in de genen van Marokkanen zit”²⁰. Ondanks hun bizarre aard, worden dit soort beweringen van verkozen ambtenaren - die door grote delen van de bevolking worden gezien als betrouwbare autoriteiten - gebruikt om door middel van bestaande raciale spanningen en xenofobe retoriek bij te dragen aan een wijdverspreide vervreemde van de pro-Palestina protesten.

Gezien de verspreiding van dergelijke opruiende uitspraken en de sadistische toon van het gedrag van de agenten die uit de getuigenissen naar voren komt, is het onredelijk om aan te nemen dat politieagenten immuun zijn voor overtuigingen en houdingen die bijdragen aan

We would also like to highlight that the police actions of November 13th have taken place in a context of extreme national polarisation over the pro-Palestine protests, with numerous media outlets and members of government themselves expressing xenophobic and racist biases in their analyses of this wave of demonstrations. Perhaps some of the crudest remarks come from right-wing politicians in The Hague. Geert Wilders, for instance, wielded his social and political influence to portray the protest as evidence of what he terms an “invasion” of Muslims in the Netherlands. More recently, Minister of Asylum and Migration, Marjolein Faber, gave an outright racist and one-sided explanation for the tensions and violence during the clashes between Maccabi hooligans and Amsterdam residents of colour, arguing that “antisemitism is engrained in the genes of Moroccans”²⁰. Despite their outlandish nature, these types of widely mediatised claims by elected public officials—who are seen as trust-worthy authorities by large swathes of the population—weaponize existing racial tensions and xenophobic rhetoric to contribute to a widespread antagonization of the pro-Palestinian protests.

Given the circulation of such inflammatory rhetoric and the sadistic tone of the officers’ behaviour highlighted by the testimonies, is it perhaps unreasonable to presume that police officers, are immune from harbouring beliefs

²⁰<https://www.bnnvara.nl/joop/artikelen/marjolein-faber-aanjager-kabinetscrisis-zei-dat-antisemitisme-in-genen-van-marokkanen-zit>

het buitensporige en zinloze geweld dat op de 13e te zien was? Het is immers bewezen dat de politie verre van immuun is: lang en diepgaand onderzoek naar de Franse politie door Didier Fassin (2013) toonde aan dat politieagenten van buiten Parijs geneigd waren de banlieues te zien door een lens van raciale vooroordelen, wat bijdroeg aan systematisch politiegeweld in deze gemarginaliseerde gebieden. In Duitsland schorste een politiekorps 29 agenten nadat werd ontdekt dat zij deelnamen aan groepschats waarin extremistische, neonazistische inhoud werd gedeeld²¹. Hoewel deze onderzoeken geen specifiek betrekking hebben op de Nederlandse context, bieden ze waardevolle inzichten die kunnen helpen begrijpen hoe structurele factoren politiegeweld en machtsmisbruik kunnen faciliteren, met name in verband met de gebeurtenissen van 13 november. Politiediensten bestaan immers niet los van maatschappelijke conflicten en spanningen.

Dat de politie niet immuun is voor deze raciale en politieke vooroordelen blijkt ook uit racisme, discriminatie en vreemdelingenhaat binnen het Nederlandse politiekorps zelf. In de afgelopen jaren zijn er meerdere artikelen en onderzoeksrapporten verschenen die racistische opmerkingen en pesterijen onder politieagenten beschrijven, met name binnen het korps in Rotterdam. Opmerkingen zoals "jij hebt zeker alle bananen opgegeten" (tegen een collega met een Surinaamse achtergrond toen de fruitmand

and attitudes that contribute to the excessive and gratuitous violence we witnessed on the 13th? It has, in fact, been proven the case that police are far from immune: Long-term, immersive research on the French police by Didier Fassin (2013) showed that police officers from outside Paris tended to see the banlieues through racial prejudices, which contributed to systematic police violence in these marginalised areas. In Germany, a police department suspended 29 officers after finding group chats where they shared extremist, neo-Nazi content²¹. While these pieces of research are not from the Dutch context, they give us important starting points to try to understand how structural conditions may enable police violence and abuses of authority, in this case particularly around the events of November 13th. Police forces do not exist separate from societal conflicts and tensions.

The non-immunity of police to these racial and political biases has also been evidenced by racism, discrimination, and xenophobia in the Dutch police force itself. Recent years have seen a number of articles and research reports that detail the racist remarks and bullying of multiple police officers - especially in the Rotterdam force. Comments such as "you must have eaten all the bananas" (towards a police colleague with a Surinamese background when the fruit basket was empty)

21

<https://www.nytimes.com/2020/09/16/world/europe/germany-police-far-right-chat-group.html>

leeg was) zijn niet ongewoon²². Racistische teksten tussen politieagenten van het korps Rotterdam werden ook onthuld en circuleerden op sociale media. De teksten bevatten racistische opmerkingen richting mensen van kleur en doodsverwensingen als “Meteten schieten”, “Anders rij ik ze dood” en “De trams die over het algemeen door ons gebied rijden mogen ze allemaal uitroeien hoor”²³. Toch blijft de straffeloosheid voortduren: de betrokken agenten kregen slechts een schriftelijke berisping zonder verdere consequenties, een beslissing die leidde tot publieke verontwaardiging en oproepen om deze agenten te ontslaan. Andere klokkenluiders hebben daarnaast hun zorgen geuit over het buitensporige gebruik van politiegeweld dat onbestraft blijft. Zij wijzen erop dat sommige agenten regelmatig buitenproportioneel optreden tegen burgers, zoals het slaan met wapenstokken en het vernielen van eigendommen, waaronder mobiele telefoons²⁴.

Deze bewijzen van structureel racisme en xenofobie geven niet alleen context aan de gebeurtenissen van 13 november, maar onderstrepen ook de ernst ervan. Peter Holla, de korpschef van de politie, verklaarde dat de politie “er voor iedereen is en dat we geen kant

are not uncommon²². Racist texts between police officers from the Rotterdam police force were also exposed and circulated on social media. The texts included racist remarks towards people from colour, and death wishes such as “Meteten schieten” [Shoot immediately], “Anders rij ik ze dood” [Otherwise I will run them over] and “De trams die over het algemeen door ons gebied rijden mogen ze allemaal uitroeien hoor” [The trams that generally drive through our area can just exterminate them all]²³. Yet, impunity persists: The officers involved faced a written reprimand but no further consequences, a decision that was met with public outrage and demands for the police officers to be made redundant. Other whistleblowers have raised concerns about the excessive use of police force which is unpunished: these officers state that their fellow police officers occasionally act too harshly towards citizens, beating people with batons and smashing up their phones²⁴.

This evidence of structural racism and xenophobia adds context to the events of November 13th, but also adds gravity. Peter Holla, the Chief of Police, has stated that the police “is here for everybody and we do not

---

²²

<https://nos.nl/artikel/2533897-racisme-pest-en-seksisme-binnen-politie-rotterdam-centrum>

²³

<https://nos.nl/artikel/2374750-dit-werd-gezegd-in-de-omstreken-appgroep-van-rotterdamse-agenten>

²⁴

<https://nos.nl/artikel/2533897-racisme-pest-en-seksisme-binnen-politie-rotterdam-centrum>

kiezen”²⁵. Desondanks heeft hij bewijs van politiegeweld verworpen door te constateren dat “Politiegeweld is manier van demonstranten voor media-aandacht”²⁶, wat het serieuze leed dat heeft plaatsgevonden teniet doet, eveneens als de schijnbare agressieve houding van politieagenten tijdens protesten voor bepaald doelen. We moeten onszelf de vraag stellen of de politie wel in staat is om alle burgers te beschermen. Hoe kan de politie “er voor iedereen zijn” wanneer sommige leden hebben geopperd dat het advies bij ontmoetingen met mensen van kleur “direct schieten”²⁷ zou moeten zijn? **We moeten het diepgewortelde en structurele racisme en de xenofobie binnen het Nederlandse politiekorps erkennen en consequent aanvechten. Dit racisme en deze xenofobie hebben zich uitzonderlijk gemanifesteerd tijdens de recente protesten naar aanleiding van de voetbalwedstrijd Ajax-Maccabi.**

Daarnaast zijn er ook duidelijk grote verschillen tussen de afdelingen in politiecultuur, de prevalentie van discriminatie en de neiging om geweld te gebruiken. Waarom zijn deze schandalen, vooral in Rotterdam, van belang om het politieoptreden tijdens de protesten in Amsterdam op 13 november te begrijpen? Het antwoord ligt in de structuur van de Mobiele Eenheid (ME). Bij het handhaven van orde tijdens

choose a side”²⁵. Yet, he has also dismissed evidence of police violence by stating “Police violence is a way for protesters to get media attention”²⁶, minimising the serious harm that has taken place and the seemingly aggravated behaviour of police officers in protests for certain causes. We must question the police’s capability to protect all citizens. We must ask ourselves how a police force can “be here for everybody”, when some of its members have expressed that their advice for encountering people of colour is to “shoot on sight”²⁷. **We must acknowledge and consistently challenge the deeply rooted and structural racism and xenophobia within the Dutch police force that has shown itself exceptionally during the recent protests that were instigated by the Ajax-Maccabi football match.**

Evidently, there are also large inter-departmental disparities in police cultures, the prevalence of discrimination, and propensity to deploy violence. Why are these scandals, particularly in Rotterdam, worth our attention when it comes to understanding the policing of protests in Amsterdam, particularly on the 13th? The answer lies in the structure of the ME. When policing large demonstrations, particularly with police capacity already strained, riot

²⁵ https://x.com/POL_Amsterdam/status/1857454080081162642

²⁶

<https://www.at5.nl/artikelen/229215/nieuwe-politiefchef-peter-holla-politiegeweld-is-manier-van-demonstranten-voor-media-aandacht>

²⁷

<https://nos.nl/artikel/2374750-dit-werd-gezegd-in-de-omstreden-appgroep-van-rotterdamse-agenten>

grote demonstraties, zeker wanneer de capaciteit onder druk staat, wordt er vaak een beroep gedaan op ME-eenheden uit andere regio's, zoals ook gebeurde tijdens de noodtoestand²⁸. Problematische patronen binnen een afdeling kunnen daardoor worden overgedragen naar andere regio's tijdens gezamenlijke operaties. Vanwege deze interregionale samenwerking binnen de ME stellen wij dat **het nog belangrijker is om te blijven aandringen op voorstel 395 uit de Begroting 2025, inclusief de clause om dit beleid op nationaal niveau uit te voeren.** Dit kan autoriteiten helpen om inzicht te krijgen in de vraag of buitensporig geweld voortkomt uit regionale verschillen in politiepraktijken, omdat het gemakkelijker wordt om klachten en meldingen in te dienen tegen specifieke, identificeerbare agenten. Dit is niet alleen in het belang van demonstranten en gekozen functionarissen, maar ook van de politie zelf, die veel waarde hecht aan het verzamelen van kwalitatieve informatie over hun operaties om efficiëntie en transparantie te verbeteren.

police officers from other regions have routinely come to Amsterdam to lend their aid - including during the state of emergency²⁸. Departmental patterns, including problematic ones, may of course be brought across units when departments engage in policing activities in other areas. **Because of the departmentally porous nature of ME operations, we argue that it is even more important to keep pushing for proposal 395 from the Begroting 2025, including the clause to implement this policy at the national level.** This could help authorities collect information to understand if disproportionate violence is rooted in interregional police disparities, since it would make it easier to make complaints and reports against specific, identifiable officers. We believe this is not only in the interest of protestors and elected officials, but also of the police itself, which highly values gathering quality information about police operations to improve efficiency and transparency.

28

<https://www.trouw.nl/binnenland/liveblog-rellen-amsterdam-politie-heeft-45-verdachten-in-beeld~b57cd0f0/>

Conclusion

De gebeurtenissen van 13 november markeren een verontrustend hoogtepunt in straffeloosheid bij de politie en de onderdrukking van het democratische recht om te protesteren. Zoals dit rapport aan de hand van uitgebreide getuigenissen onderzoekt, was het geweld tegen demonstranten op zowel de Dam als in het Westelijk Havengebied niet alleen buitensporig en onmenselijk, maar levert het ook overtuigend bewijs van het onrechtmatige gebruik van geweld in het Nederlandse protest beleid. De onderzochte getuigenissen onthullen een patroon van herhaaldelijke en consequente brutaliteit die zowel nationale als internationale normen negeert en een ernstige bedreiging vormt voor het grondwettelijke recht om te protesteren.

De gerapporteerde incidenten tonen een bereidheid om geweld niet als laatste redmiddel in te zetten, maar vernedering of bestraffing tegen mensen die hun recht op protest uitoefenen – en soms zelfs tegen mensen die enkel onderweg naar huis zijn. Deze neiging tot geweld richt zich op mensen die protesteren tegen de genocide op het Palestijnse volk, en vormt de nieuwste uiting van een bredere aanval op de vrijheid van vergadering en betoging.

We roepen de Nederlandse autoriteiten op om daadkrachtig en transparant op te treden en deze incidenten niet als geïsoleerd te beschouwen, maar ze te erkennen als onderdeel van de bredere structurele problemen binnen de politiepraktijken die hierdoor aan het licht komen. We eisen structurele hervormingen die

The events of November 13th mark a disturbing climax in police impunity and suppression of the democratic right to protest. As this report has explored through extensive testimonies, the violence against protesters at both Dam Square and Westelijk Havengebied was not only excessive and dehumanising but also provides compelling evidence of the unlawful use of force in Dutch protest policing. The testimonies explored reveal repeated and consistent brutality that disregards both national and international standards, and seriously threatens the constitutional right to protest.

The instances recorded reveal a willingness to deploy violence not as a last resort but as a means of humiliation or punishment against those exercising their right to protest – and at times, against those merely trying to make their way home. This proclivity for violence targets people exercising their right to protest in order to resist the genocide of Palestinian people, and is the latest iteration in a longer assault on the freedom of assembly.

We call on the Dutch authorities to act decisively, transparently, and to situate these incidents not as isolated but within the systemic problems in policing which they reveal. We demand structural reforms which will protect victims, such as mandatory visible identification for ME, and

slachtoffers beschermen, zoals verplichte zichtbare identificatie voor de ME en betere instrumenten voor het melden van politiegeweld dat wordt ervaren door mensen. We eisen onafhankelijke onderzoeken naar het gebruik van geweld onder de noodtoestand, in goed vertrouwen en met een onafhankelijk en slachtofferperspectief vanaf het begin. Uit eerder onderzoek weten we dat interne evaluaties van politiegeweld zelden leiden tot vervolging van agenten, en daarom eisen wij concrete juridische verantwoording voor daders van grove mensenrechtenschendingen – op 13 november en elke andere dag.

De sociale, culturele en politieke gevolgen van ongecontroleerd geweld kunnen verwoestend zijn. Naast de directe schade aan individuen, zowel lichamelijk als psychisch, heeft moedwillig geweld zoals hier beschreven een ontmoedigend effect op de vrijheid van vergadering en ondermijnt het vertrouwen in de politie, de rechtsstaat en de overheid. **Bebloede, gekneusde en bewusteloze burgers zijn niet slechts onaangename beelden, maar tekenen van een cultuur van straffeloosheid binnen de politie, een gebrek aan verantwoordingsmechanismen dat burgers herhaaldelijk in de steek laat en een gevaarlijke anonimiteit die aan de ME wordt geboden.**

stronger reporting mechanisms for those experiencing police violence. We demand independent investigations into the use of force under the state of emergency, in good faith and centring independent and victim perspectives from the beginning. We know from previous research that internal evaluations of police violence rarely land officers in front of a court, and thus we demand concrete and judicial accountability for perpetrators of gross human rights violations – on November 13th and every other night.

The social, cultural, and political impact of unchecked violence may be devastating. Beyond the immediate harm to individuals, both physical and psychological, wanton violence such as that described has a chilling effect on freedom of assembly, and erodes trust in police, the rule of law, and the government. **Bloody, bruised, and unconscious citizens are not just unpleasant videos, they are markers of a culture of impunity within the police, a lack of accountability mechanisms that fails citizens repeatedly, and a dangerous anonymity afforded to riot police.**